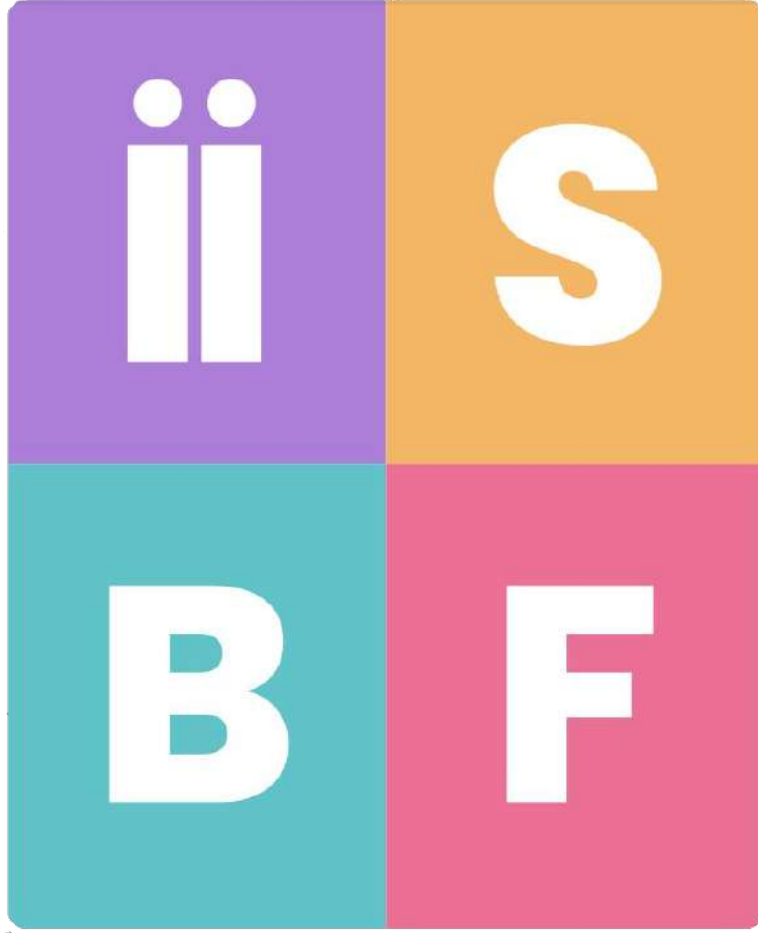

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

SosyoCom

AYLIK ETKİNLİK VE HABER BÜLTENİ

Eylül 2021 | SAYI 9

İÇİNDEKİLER

TEKNO-GÜNDEM.....	3
• Sanal Prodüksiyon.....	3
• Ağlar Çağı'nda Yeni Trend: Discord.....	4
EKO-GÜNDEM.....	5
• Sinemanın Ekonomi Politikasında Yeni Bir Yönelim.....	5
• Yeşil Dönüşüm.....	7
YENİ MESLEKLER.....	8
• Nanoteknoloji Mühendisliği.....	8
• Reklamın Yeni Yüzü: Sanal Influencerlar.....	9
KÜLTÜR-SANAT-EDEBİYAT.....	11
• İsimli Film Karelerinin Başrolü: Cindy Sherman.....	11
• Türk Tiyatrosunda Bir Gelenek Aktarım Aracı Olarak Kavuk.....	12
• Hafıza Mekanı Olarak Sinematek/Sinema Evi	14
• Sinemanın Şenliği: Festivaller.....	16
SOSYOCOM RAF.....	18
• BİR KİTAP: Medya ve Korku Kültürü.....	18
• BİR FİLM: Freud: The Secret Passion.....	18
• BİR DİZİ: Bir Başkadır.....	19
• AYIN KİTAP İNCELEMESİ: Ahmet Ümit - Kayıp Tanrılar Ülkesi.....	20
• AYIN FİLM İNCELEMESİ: Yarına Tek Bilet..	21
EĞİTİM-ARAŞTIRMA.....	22
• Yerel Düzeyde İklim Değişikliği ile Mücadele	22
• Kamu Spotları Gerçekten Etkili Mi?.....	23
GİRİŞİMCİLİK VE İNOVASYON.....	24
• Klostrofobiyi Yenmek İçin Birebir: Kapsül Oteller.....	24
SİYASİ GÜNDEM.....	26
• Türk Dış Politikasında Bir Güç Unsuru Olarak İHA.....	26
• Güncel Siyasetin Anlamını Kaybeden Kavramı: Popülizm.....	27
• Güney Asya'dan Türkiye'ye Yasa Dışı Göç..	28
SAĞLIK-PSİKOLOJİ.....	29
• Travma'nın Erken Dönem Kökleri.....	29
• Travma Sonrası Yas.....	30

SOSYO-GÜNDEM.....

- Gündeme Erişimde Geleneksel Medya Yerine Sosyal Medya..... 31
- Zeus'a Adanmış Yarışlar: Olimpiyat Oyunları..... 32

SOSYALLEŞME ZAMANI.....

- Etkinlik İstanbul..... 35
- İstanbul'da Ekim..... 36
- Habersizlik..... 37
- Böl ve İnşaa Et..... 38
- Potaya Bir Üçlük..... 39
- ERASMUS+ GÜNCESESİ:..... 41
- Tercih Tanıtım Günleri'nde Bir Öğrencinin Gözünden Aday Öğrencilerin Talepleri..... 42
- İGÜ-MEZUN..... 43
- SOKAK LEZZETLERİ SERİSİ: Bir Sütlu Tatlı: Tavuk Göğsü..... 44

AKADEMİK YAŞAMA DAİR.....

- Yayınlarımız..... 45
- Aramıza Katılanlar..... 45
- Aramızdan Ayrılanlar..... 45

KÜNYE.....

SANAL PRODÜKSİYON:

Film Yapımında Yeni Bir Dönem Başlıyor

TEKNO-
GÜNDEM

Dr. Öğr. Üyesi Nisa Gülener YILDIRIM
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

Dijital teknolojilerin görsel-işitsel içerik üretimine getirdiği kolaylıklar her geçen gün artarken sinema sektörü için de kuralların yeniden yazılacağı bir döneme girmek üzereyiz. Görsel efektli yapımların olmazsa olmazı olan green-box teknolojisi, yakın zaman önce yerini sanal prodüksiyon teknolojisine bıraktı. Oyun motorlarının kullandığı eş zamanlı render tekniği ile dev led ekranların birleştirildiği bu teknolojinin yapım sürecine en büyük katkısı zaman ve maliyet tasarrufu oluyor. Ayrıca bu teknoloji, yönetmen ve oyuncuların daha verimli işler çıkarmasına da imkân tanıyor. Sanal setlerde, yaklaşık 20 metre eninde ve 4 metre boyundaki kavslü led ekranlara oyun motorları ile önceden hazırlanmış arka plan görüntüleri yansıtılıyor. Sette yönetmen ve teknik ekibin yanı sıra görsel efekt sanatçıları da bulunuyor. Görüntüler sahne ışık ve renk düzenlemeleri ile elde edilecek son hâline en yakın şekliyle kaydedilebiliyor. İhtiyaç olması hâlinde kullanılan arayüzler sayesinde arka plan görüntülerinde eş zamanlı değişiklikler ve ayarlamalar yapılabiliyor.

Sanal Prodüksiyon Kuralları Yeniden Yazıyor

Sanal prodüksiyon tekniğinin yaygınlaşması ile kısa zaman sonra tamamen terk edileceğini söyleyebileceğimiz green-box tekniğinde oyuncular, yeşil bir perdenin önünde kamera karşısına geçiyor ve sahne ancak çekimler tamamlandıktan sonra yani post-prodüksiyon aşamasında "masa başında" son hâlini alıyordu. Bu teknik yönetmenin sahneyi "tahmin" ederek oyun vermesine, oyuncunun ise sahnedeki gerçeklik duygusunu tam olarak hissedemeden performans sergilemesine neden oluyordu. Olası hatalar ve eksikler yine masa başında giderilmeye çalışılıyor ve bu da hâlihazırda zaman alan arka plan ve efekt yerleştirme işleminin çok daha uzun sürmesine neden oluyordu. Tüm bunlar değerlendirildiğinde özellikle çok sayıda oyuncunun yer aldığı aksiyon sahneleri açısından büyük kolaylıklar sunan sanal prodüksiyon tekniğinin, sektörü yeni çağına taşıyacak bir inovasyon olduğu söylenebilir.

Türkiye'nin İlk Sanal Prodüksiyon Stüdyosu Hazır

Bu yeni teknik, ilk olarak 2019 yılında The Mandalorian dizisinin çekimlerinde kullanılmasıyla sektör ve teknoloji takipçilerince konuşulmaya başladı. Tekniğin Türkiye'ye gelişi ise bir yıl sonra MGX Film'in Yönetim Kurulu Başkanı Müşvik Guluzade sayesinde oldu. Kemerburgaz'da dört ayda 20 milyon TL'nin üzerinde bir maliyetle inşa edilen dev stüdyoda ilk olarak Zoraki Misafir adlı komedi filminin araba sahneleri çekildi. Çeşitli reklam filmleri ve dijital platform dizilerinin de çekimlerinde yararlanılan stüdyo, son olarak Prens adlı dizinin çekimlerinde kullanıldı. Dizinin sanat yönetmeni Reza Hemmatirad, sanal prodüksiyonun hız ve kalite açısından sağladığı avantajlara dikkat çekip bu tekniğin en geç iki yıl içinde tüm dünyada sektörü domine edeceğine inandığını söyledi.

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız.](#)

Ağlar Çağı'nda Yeni Trend: Discord

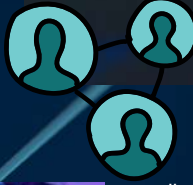
TEKNO-
GÜNDEM

Arş. Gör. Zeynep ÖZCAN
Reklamcılık Bölümü

Teknolojide yaşanan gelişmeler hiç şüphesiz gündelik yaşam pratiklerine de doğrudan etki ediyor. İnsanların birbirleri ile olan iletişimleri ve arkadaşlıkları da bu etki alanlarının başlıcalarından birini oluşturuyor. Van Dijk'in "Ağlar Çağı" adıyla nitelendirdiği 21. yüzyılda, sosyal ilişkilerimizin ana merkezine ağ teknolojileri yerleşti. İnternet ile örümcek ağı misali birbirlerine bağlanan bireyler, mobil cihazları ya da bilgisayarları üzerinden sosyal çevrelerindeki diğer bireyler ile istedikleri zaman, istedikleri yerlerde iletişime geçebiliyorlar.

Bu ortamda sosyal medya platformları da önemli bir rol üstleniyor. We Are Social'ın Digital 2021 raporuna göre dünyada 4.66 milyar internet kullanıcısı ve 4.20 milyar sosyal medya kullanıcısı mevcut. Söz konusu kullanıcıların kullandıkları sosyal medya platformları içerisine son dönemlerde bir yenisi daha eklendi: Discord. Küresel salgın döneminde sosyal izolasyon için evde durduğumuz günlerde gençlerimiz için âdeta bir sosyalleşme ve eğlence alternatif olan Discord, ebeveynler ve henüz bu platformu deneyimlememiş gençler tarafından sıkça duyulmaya başlandı. Peki, nedir Discord?

Özellikle Z kuşağı arasında oldukça popüler bir uygulama olan Discord, esasen "gamer"ların oyun esnasında sohbet etmelerini ve oyunu eş zamanlı bir biçimde oynamalarını sağlamak amacıyla kuruldu. Ancak ilerleyen zamanlarda çeşitli konular kapsamında da kullanılmaya başlandı. Uygulama içerisinde kullanıcılar tarafından oluşturulan topluluklara sunucu adı veriliyor ve sunucular, herkes tarafından herhangi bir konuda oluşturulabiliyor. Bu sunucularda bir araya gelinen konuya ilişkin metin, resim, video ve ses içerik formatlarında paylaşımlar yapılabilir. Discord içerisinde yer alan sunucular, birkaç üyeden yüz binlerce üyesi olan topluluklara kadar geniş kitlelere sahip olabiliyor. Öncelerde oldukça popüler olan MSN ve Facebook'a birkaç yıl kadar önce Twitch eklendi ve son dönemlerde ise bu kervana aylık aktif kullanıcı sayısı 150 milyonu bulan Discord dâhil oldu. Hızla geçen yıllar ve dönüşen yaşam pratiklerine gün geçtikçe yeni platformlar ekleniyor ve yeni iletişim biçimleri ortaya çıkıyor. Sizce sırada ne var? Popülerleşecek yeni sosyal medya platformunda buluşmak dileğiyle...

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

Sinemanın Ekonomi Politikğinde Yeni Bir Yönelim: Kitlese Fonlama ile Film Çekmek

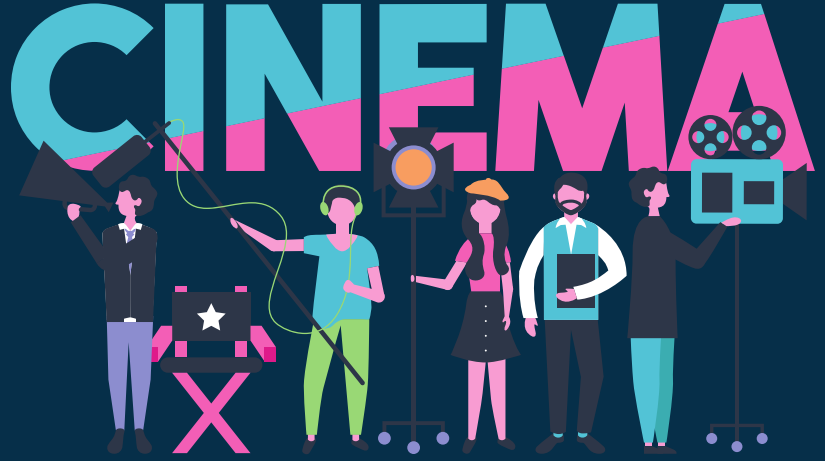
EKO-
GÜNDEM

Dr. Öğr. Üyesi Özgür Evren ARIK
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

Bir film çekmek, tüm sanatsal üretim etkinlikleri içinde belki de en çetrefilli ve çok faktörlü olanıdır. Her sanatsal üretim alanının kendi içinde sahip olduğu öznel zorluklardan ve zorlaştırıcı unsurlardan da söz etmeliyiz elbette. Ancak burada, yani sinemasal üretim alanında gözle görülür farklar olduğu ortadadır. Bir fikri önce bir yazınsal anlatıya ve ardından teknik bir senaryoya, oradan da görsel bir anlatıya yani bir sinema filmine dönüştürmenin tekil bir üretici/sanatçının salt bireysel çabasının bir sonucu olmadığı aşikârdır. Üretim sürecine farklı noktalarda emeğiyle dâhil olan onlarca insanı ve bu insanların üretim içindeki yerlerinin organizasyonunu da bu denkleme eklemek gerekir. Bunun da ötesinde, ortaya çıkan filmi alımlayan ve yorumlayan izleyicinin nitel ve nicel çeşitliliğini de göz önüne aldığımızda, bir filmin üretim ve tüketim sürecinin çok sayıda etmenin ve birbiriyle etkileşim içindeki sayısız unsurun eş zamanlı gerçekleşebilmesine bağlı olduğu görülecektir. Tüm bu söylenenler ekseninde bakıldığında, “bir film çekmek” diye bir çırpıda söylenip geçiliveren sanatsal üretimin, ne denli komplike bir “iktisadi etkinlik” olduğu daha anlaşılır hâle gelir.

Hatta öyle ki işin iktisadi ve sermaye boyutu belirgin bir biçimde (sanatçının iradesini de aşarak) öne çıkar. Bir fikrin bir film projesine dönüştürülmesi ve hedef izleyiciye ulaşması süreçleri, gerçek anlamda maddi (sermayeye dayalı) bir örgütlenme gerektirir. Böylesi bir maddi örgütlenme ihtiyacı da sinemanın tarihsel gelişimi içinde onun bir “sektör” olarak şekillenmesini sağlar. Sinema yalnızca sanatsal ve estetik bir üretim alanı değil; aynı zamanda açıkça kâr güdüsüyle hareket eden yatırımcıların dâhil olduğu bir endüstri alanıdır. Kapitalist ekonominin doğası içinde şekillenen bu durum, film yapımcılarını kâr ekseninde sıkıştırıp zorlar. Bu noktada sektörün demokratik, özgürlükçü, eşitlikçi ve yenilikçi yapısından söz etmek artık çok da kolay olmayacaktır.

Peki, bu sektörel işleyişin içinde yer almadan bir film yapmak nasıl mümkündür? Bir film yapımı için alternatif sermaye kaynakları bulunabilir mi? Bu sorulara verilecek cevaplar, devlet desteklerinden kişisel çabalara kadar geniş bir alanı kapsasa da yaklaşık on yıllık bir geçmişi olan web üzerinden “kitlese fonlama” yöntemi, popülerlik ve yaygınlık açısından öne çıkmaktadır. “Kitlese Fonlama” yöntemini, günümüzün sınırlardan ve mekandan bağımsızlaşmış, çoklu iletişime dayalı bilgi toplumunun şekillendirdiği gönüllü, ortaklaşa topluluklarının bir imece usulü olarak tarif edebiliriz. Pierre Levy, sözünü ettiğimiz toplulukların oluşturduğu alanı “Cosmopedia” olarak adlandırır ve bu alan kendiliğinden organize olarak üretim, tartışma, yorumlama gibi ortaklaşmalarla hareket eder. Böylece, geleneksel sektörel işleyişin dışında bir oluşum olarak hem yenilikçi hem de yeni mecraları hedefleyen; katılımcı, etkileşimi yüksek, kolektif ve daha eşitlikçi bir üretim modeli karşımıza çıkar.

İnternet ortamında hâlen aktif durumda olan çok sayıda kitlesel fonlama siteleri bulunmaktadır. Bu internet siteleri, gerek ulusal gerekse de uluslararası ve çok uluslu şekillerde faaliyet göstermekte ve fonlama kategorilerinde farklı konularda uzmanlaşmanın yanında çeşitli destekleme biçimleri oluşturmuş durumdadır. Türkiye’de aktif durumda olan ve özellikle sanatsal çalışmalarınıza destek için girişimde bulunabileceğiniz siteler, bir internet taramasıyla hızlı biçimde bulunabilir.

Gelelim projenizi bu kitlesel fonlama sistemine nasıl dâhil edeceğinizi ve finansal desteği nasıl sağlayacağınızı konularına... Hemen hemen her platform, girişimcilere projenin destek arayışına çıkması noktasında birtakım işletimsel farklar dışında aynı süreçleri işletiyor. Genel hatlarıyla çizersek sırasıyla şu aşamalarda yoğunlaşmak gerektiğini söyleyebiliriz:

*** Projenin ve projenin üretici/yaratıcı ekibinin tanıtımı:**

Bu tanıtım, ne kadar yetkin, özenli ve dikkat çekici şekilde yapılırsa projeyi o denli avantajlı hâle getirir. Projeyi destekleyecek olan destekçilerin ilk görmek isteyeceği şeyler, proje sahiplerinin projeye dair inancı ve samimiyeti olacaktır. Tanıtımları bir video olarak hazırlayıp proje hakkında bilgiler vererek çalışmanın özgün ve farklı noktalarını göstermek önemlidir. Eğer projeye tanınan, ünlü bir kişi (oyuncu) da dahilse bu tanıtım videosu ciddi anlamda avantaj elde edecektir.

*** Amaçlanan destek hedefinin ve sürenin en mantıklı ve en doğru şekilde belirlenmesi:**

Projenin hayata geçmesi için gereken mali destek miktarının oldukça gerçekçi ve destekçileri teşvik edecek düzeyde belirlenmesi gerekir. Gerçekleşmesi zor yükseklikte bir miktar da projeye uyumlu olmayan düşüklükteki bir miktar da desteklerin önünü kapatacaktır. Bu destek miktarının elde edilebilmesi için de optimum bir süre gerektiği unutulmamalıdır. Kısa bir süre yeterli miktarda desteğe ulaşılmasını mümkün kılmayacağı gibi, gereğinden uzun bir süre de destekçilerin projeye dair inancını sarsacaktır.

*** Destekçilere ödül, eşantıyon veya özel sürprizler hazırlamak veya pay ve hisse vermek:**

Her destekçi, projenin gerçekleşmesi için verdiği farklı miktarlardaki desteğin karşılığında değişen biçim ve düzeylerde bir ödülle karşılanmalıdır. Özellikle bir takım teknoloji tabanlı iş girişimleri için yapılan kitlesel fonlamalarda, üründen elde edilecek kâr üzerinden bir hisse verilmesi gibi maddi ödül mekanizmaları işletilebilir. Ancak sinema filmlerinin böyle bir hisse dağıtımını pek söz konusu olamayacağı için verilecek ödüllerin daha çok manevi niteliği ağır basmalıdır. Destek karşılığı gala davetiyesi göndermekten bir t-shirt hediye etmeye, afişte ismin yazılmasına ve hatta destekçinin film içinde bir ufak rolle ödüllendirilmesine kadar daha çok destekçiyi mutlu etmeye dönük ödüller...

Özet ve sonuç olarak çağdaş bilgi toplumunda biçimlenen “kitlesel fonlama” yönteminin, sektör dışında üretim yapmaya çalışan veya sektörle ilişki kuramayan film yapımcıları ve sanatçılar için daha demokratik ve serbest katılımcı bir düzlem olduğu açıktır. Ancak tıpkı sektörel üretim gibi, bu oyunun da kendine has kuralları ve gereklilikleri olduğu akıldan çıkarılmamalıdır.

YEŞİL DÖNÜŞÜM

Arş. Gör. Burçin ÇAKIR
Ekonomi ve Finans Bölümü

Bugünlerde bir bilim kurgu filminin içerisinde yer almış gibiyiz. Dünyanın pek çok yerinde iklim değişikliğinden kaynaklanan yangın, sel ve deprem gibi birçok afeti hayretler içerisinde izliyoruz. Örneğin Pakistan ve Birleşik Arap Emirlikleri'ndeki iki kent, yüksek sıcaklık nedeniyle yaşanılmaz hâle geldi. Pakistan'ın Jacobabad kentinde termometreler 50 dereceyi geçti. İnsanlar bu bölgeden göç etmeye başladılar. Bir düşünün, o şehirlerde yaşam artık tamamen yok! Aslında bu olayların gerçekleşeceği hakkında bilim insanları bizleri defalarca uyarıştı ve o günler maalesef kapıya dayandı.

İklim değişikliği konusunu düşünürken aklımda bir soru uyanıyor. Ekonomi için iklim değişikliği neden bu kadar önemli? Evet, doğayı önemsemek canlıların yaşaması için önemli ancak ekonomi için farklı bir önemi daha olmalı. 2018 Nobel Ekonomi Ödülü sahibi William Nordhaus da bunu düşünmüş olmalı ki araştırmaları sonucunda şu ifadeye yer verdi: "Küresel sıcaklıklarda gözlenecek 4 santigrat derecelik bir artış küresel Gayrisafi Yurt İçi Hasıla'da (GSYH) yaklaşık %4'lük, 6 santigrat derecelik bir artış ise yaklaşık %11'lik bir kayba sebep olacak". Dolayısıyla iklim krizinin meydana gelmesi ekonomiyi zarara uğratmaktadır. Peki nasıl? Örneğin deniz sıcaklıklarında meydana gelen artışlar, okyanus asitlenmesi gibi olaylardan kaynaklı gelecekte balıkçılık gibi temel bir sektörün neredeyse yok olmasına sebep olabilir. Bu ise 850 milyon civarında insanın işsiz kalması anlamına geliyor. Yine kuraklık nedeniyle parazite bağlı hayvan hastalıklarının artması, meyve ve sebzelerin üretiminin azalması gıda sektörünü olumsuz etkiliyor. Yapılan son araştırmalara göre Afrika gibi kurak ve tropik bölgelerde buğday üretimindeki verimin 2050 yılına kadar %35 düşmesi beklenmekte. Bu azalışın elbette ekonomiye bir yansıması olacaktır. İşte bu nedenle ekonomi, yeşil bir düzene ihtiyaç duyuyor.

Peki, yeşil dönüşüm için neler yapmak gerekir? Öncelikle yaşadığımız evlerden başlayabiliriz. Binaların ve yerleşimlerin küresel ısınmaya sebep olan karbondioksit salınımının %40'ından, su kullanımının %12'sinden, atıkların %65'inden ve elektrik tüketiminin de %71'inden sorumlu olduğunu düşünürsek mimarlar, mühendisler, şehir plancıları ve en önemlisi mevzuatı yapan ve uygulayan otoritelere büyük sorumluluklar düşmektedir. Bu bağlamda yeşil bina olarak adlandırılan çevreye duyarlı binaların kullanımı artırılmalıdır. Daha sağlıklı, daha ekonomik özel ve toplu taşıma sistemleri yaygınlaştırılarak çevre kirliliği azaltılmalıdır. Bireysel olarak neler yapabileceğimiz noktasında ise plastik torbalar yerine bez torbalar kullanmak, yerlere çöp atmamak sadece birkaç basit önlem olarak söylenebilir. Ancak en önemlisi çevreyi koruma bilincine sahip olmaktan geçiyor. Toplumun bilinçlenmesi için eğitimler verilmeli; daha sürdürülebilir bir dünya için araştırmalar, çalışmalar yapılmalıdır.

Dünya şunu net bir şekilde belirtiyor ki doğayı önemsemeden attığımız her adımın bize büyük bir maliyeti var. Sanki başka bir dünya mümkünmüşcesine kirleterek yaşadığımız doğa artık bize karşılık vermekten sakınmıyor. Başka bir dünya daha yok. Bu bilinçten hareketle, yeşil dönüşüm hayatımızın olmazsa olmaz bir parçası hâline geliyor.

YENİ MESLEKLER

Nanoteknoloji Mühendisliği

Arş. Gör. Dilek EROL
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

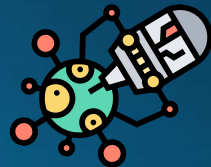
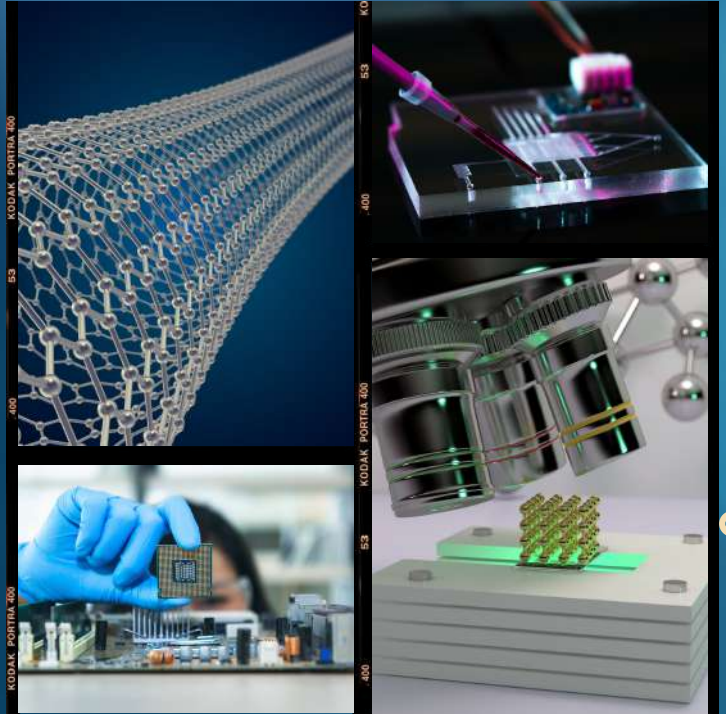
"Nanoteknoloji" terimi ilk kez 1974 yılında Norio Taniguchi tarafından kullanılmıştır. Nanoteknoloji, National Nanotechnology Initiative tarafından, en az bir boyutunun büyüklüğü 1'den 100 nanometreye kadar olan maddenin kontrolü olarak tanımlanmıştır. 1 nanometre, metrenin milyarda biri büyüklüğü ifade eder. Dolayısıyla nanoteknoloji 1 ile 100 nanometre ölçeğinde yürütülen çalışmaları ifade eder. Maddenin en küçük yapı taşları üzerine araştırmalar ve projeler geliştirmek için fizik, kimya, biyoloji ve çeşitli mühendislik dallarının birlikte çalışması gerekir; çünkü söz konusu alan interdisipliner bir alandır.

Nanoteknoloji son yıllarda pek çok konuda devrim yaratan gelişmelerin yaşandığı bir alandır ve elektronik, çevre, sağlık, otomotiv gibi pek çok alanda giderek önem kazanmaktadır. Ürünlerin mikroskobik ölçekte tasarlanması, üretilmesi ve uygulamalarının yapılması nanoteknolojinin temel uğraşlarından. Sağlık sektöründe ameliyatlarda kullanılabilecek mikro robotların geliştirilmesinden canlı organizmalar dâhil varlıkların kopyalanmasına imkân veren 3D yazıcılara kadar birçok teknolojik gelişme nanoteknoloji sayesinde hayata geçirilmektedir.

Su itici özelliğe sahip kirlenmeyen kıyafetlerin üretilmesi, doğada kendiliğinden yok olan ambalajların tasarlanması, güneş panellerinin verimliliğinin artırılması ya da hastalıkların erken teşhisi ve tedavisinde nanopartiküler ilaçların kullanılması nanoteknolojinin kullanım alanlarına verilebilecek örneklerdendir. Yakın gelecekte nanoteknoloji sayesinde yapay organların üretilmesi, moleküler su filtrasyonu ile temiz suya erişim, hava kirliliğinin önüne geçilmesi ve yenilenebilir enerji verimliliğinin artırılması hedeflenmektedir.

Nanobilimdeki hızlı gelişmeler sayesinde yeni iş alanları ortaya çıkacak ve bu alanda yetmiş eleman ihtiyacı da giderek artacaktır. Ayrıca savunma sanayi başta olmak üzere devletler nanoteknoloji alanına yatırım yaparken şirketler de ürün portföylerini genişletmek ve üretimlerini iyileştirmek amacıyla nanoteknolojiye yatırım yapmaktadırlar. Bu alana ayrılan bütçenin giderek artacağı öngörülmektedir. Nano ölçekte motorların, makinelerin ve yapıların tasarımı, inşası ve kullanımlarında uzmanlaşmış kişilere "nanomühendis" ya da "nanoteknoloji mühendisi" denmektedir. Nanoteknoloji mühendislerinin organik kimya, moleküler biyoloji ve mikro üretim gibi alanlarda yetkinlik kazanmaları gerekmektedir.

REKLAMIN YENİ YÜZÜ: SANAL INFLUENCERLAR

Arş. Gör. Aydan ÜNLÜKAYA
Reklamcılık Bölümü

We Are Social ve Hootsuite tarafından her sene yayınlanan rapora göre sosyal medya kullanım oranının her yıl arttığı ve 2021 yılı verilerinde dünya nüfusunun %53,6'sının sosyal medya kullanıcısı olduğu anlaşılmaktadır. Sosyal medya kullanımının her geçen yıl artmasıyla birlikte yeni pazarlama ve reklamcılık eğilimleri ortaya çıkmaktadır. Bu eğilimlerden biri olan "influencer pazarlaması" ise dijital teknolojilerin gelişimine bağlı olarak dönüşüme uğramış ve reklamcılık uygulamalarında yeni yüzünü bulmuştur: Sanal influencerlar.

Dijitalleşen dünya ile geleneksel pazarlama anlayışı bir dönüşüme uğramıştır. Kişilerin en çok çevresindeki kişilerden aldıkları tavsiyelere güvendikleri anlayışından hareketle gerçekleştirilen ve ağızdan ağıza pazarlamanın bir yöntemi olan influencer pazarlaması, markalar tarafından sıklıkla tercih edilmeye başlanmıştır. Türkçe alanyazına "etkileyici kişi" olarak geçen influencerlar; dijital ortamda bilgileri, tecrübeleri ve davranışlarıyla başkalarını etkileyen kişiler anlamına gelmektedir. Takipçi tabanına bağlı olarak mikro, makro veya mega olarak kategorilere ayrılan influencerlar, sosyal medya hesaplarında içerik üreterek tanınmış olmalarıyla geleneksel ünlülerden ayrılmaktadır. Bu kişiler kendi alanlarında uzmanlaştıkları, niş topluluklar oluşturdukları, takipçileri tarafından daha özgün ve güvenilir olarak algılandıkları için son yıllarda iletişim kampanyalarının en çok tercih edilen yüzleri hâline gelmiştir. Sadece influencer pazarlama yapan ajansların çoğalması, bu pazarlama yönteminin başlı başına bir sektör hâline geldiğini kanıtlar niteliktedir.

Influencerların Yeni Rakibi: Yapay Zekânın Ürünü Sanal Influencerlar

Sizce bu fotoğraftaki kişilerden hangisi gerçek, hangisi yapay zekâ ürünü?

Ayırt etmesi güç değil mi? Sağdaki, ünlü model Alek Malek. Soldaki ise Instagram hesabında 218 bin takipçiye sahip ve kendini "dünyanın ilk dijital süper modeli" olarak tanımlayan Shudu Gram. Fotoğraf sanatçısı Cameron-James Wilson tarafından 3D modelleme tekniği ile yaratılan sanal influencer Shudu Gram, dünyaca ünlü şarkıcı Rihanna'nın kozmetik markası olan Fenty Beauty'nin reklam yüzüdür. Samsung gibi güçlü bir markayla da iş birliği yapan Gram, Instagram hesabı üzerinden bu ürünlerin tanıtımını gerçekleştirmektedir.

Instagram hesabında 3 milyon takipçisi olan ve ilk sanal influencer olarak bilinen Lil Miquela da McDonalds, Cheetos, Prada ve Calvin Klein gibi dünyaca ünlü markaların reklam kampanyalarında yer almaktadır. Kendini robot ve müzisyen olarak tanımlayan Miquela'nın Apple markasına ait müzik platformu olan iTunes'da singleları bulunmakta ve Spotify'da şarkıları birçok kişi tarafından dinlenmektedir. Mega influencer olan Miquela, aynı zamanda kadın hakları gibi toplumsal meseleler hakkında paylaşımlar yapmakta ve Instagram'ı aktif olarak kullanmaktadır.

Instagram hesabında 3 milyon takipçisi olan ve ilk sanal influencer olarak bilinen Lil Miquela da McDonalds, Cheetos, Prada ve Calvin Klein gibi dünyaca ünlü markaların reklam kampanyalarında yer almaktadır. Kendini robot ve müzisyen olarak tanımlayan Miquela'nın Apple markasına ait müzik platformu olan iTunes'da singleları bulunmakta ve Spotify'da şarkıları birçok kişi tarafından dinlenmektedir. Mega influencer olan Miquela, aynı zamanda kadın hakları gibi toplumsal meseleler hakkında paylaşımlar yapmakta ve Instagram'ı aktif olarak kullanmaktadır.

Shudu Gram ve Lil Miquela gibi birçok sanal influencerın dünyaca ünlü markalarla iş birliği yaptıkları ve iletişim kampanyalarında aktif olarak yer aldıkları görülmektedir. Öte yandan tamamen kurgusal bir karakter olarak yaratılan sanal influencerlar, gerçek influencerlar gibi bir ürünü gerçekten kullanmadıkları için takipçileri tarafından güvenilir bir kaynak olarak algılanmayabilirler. Ancak yine de yapay zekânın ürünü olan sanal influencerların oldukça popüler olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, geleceğin pazarlama ve reklam stratejilerinde çok daha fazla sanal influencer ile karşılaşacağımız öngörülmektedir. Ayrıca şu anda gerçek insanlar tarafından kurgulanan bu karakterlerin ileride kendi hesaplarını yönetebilecekleri ve reklam alabilecekleri de düşünülmektedir.

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

KÜLTÜR- SANAT- EDEBİYAT

İsimsiz Film Karelerinin Başrolü: Cindy Sherman

Gizem SEVER

Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü
4. Sınıf Öğrencisi

1954 doğumlu Amerikalı fotoğraf sanatçısı ve film yönetmeni Cindy Sherman, bu soruların cevabı niteliğindeki fotoğrafları ile her fotoğrafta farklı bir kılığa bürünmüş olarak çıkıyor seyirci karşısına. 1970'lerin sonunda New York Artists Space'te sergilenen "İsimsiz Film Kareleri" (Untitled Film Stills) adlı sergide hem kameraman hem de model olan Sherman, hiç çekilmemiş filmlerin başrolü oluyor.

"Fotoğrafların benimle ilgiliymiş gibi algılanmasından, aslında kendini ne kadar beğenmiş ve narsist biriymişim gibi bir yanlış izlenim doğmasından çok korkuyorum. Sonra da o kadar kişiyi nasıl kandırabiliyorum diye merak ediyorum. Aslında dünyadaki en aptal şeylerden birini yapmıyor muyum? Bir çocuk gibi giyinip, eline fotoğraf makinesini alıp, güzel resimler oluşturmaya çalışıyorum." diyen sanatçı heteroseksüel erkek bakışının kadını objeleştirici tavrını eleştiriyor.

Peruklar, takma burunlar ve abartılı makyajlarla yağlı boya tablolarını andıran sahneler yaratırken güçlü bir imaj çiziyor. İzleyiciyi aciz hissettiren bu tavriyla aynı zamanda pasif bir arzu nesnesi rolünü oynuyor; özünü gizleyen ve göstermek istediğini kendisi seçen bir imaj çiziyor. Kılık değiştirme olarak tanımlayabileceğimiz bu yöntemin temelinde yatan sorgulayış elbette ki çok kıymetli. Seçilen karakterlerin yaratımı, dönemin koşullarını yansıtmaya çabası içinde verilmek istenen mesajın imgesel iz düşümünü görsel bir şölen olarak çıkıyor karşımıza.

Çalışmalarının amacını "İnsanın bazen çaresizlikten, bazen sulu gözlü bir duygusallıktan boğazının düğümlendiği anlar vardır işte, ben öyle karmaşık duyguları nakletmek istiyorum. Kendi bağımsız varlığına kavuşabilmesi için fotoğrafın kendini aşabilmesi, öte yandan gösterilen imgenin de gösterildiği mecranın ötesine uzanabilmesi gerekir. arakterleri hazırlarken neye karşı çalıştığımı belirlemem önem taşıyor; insanların bütün o makyajın ve perukların altında yine ortak paydayı arayacaklarını unutmamam gerekiyor.

Oysa ben insanlara kendimi değil, onların kendileriyle ilgili bir şeyi göstermeye çalışıyorum." ifadeleriyle açıklayan Cindy, bahsettiği "bize bizimle ilgili bir şeyi gösterme" amacını çok etkileyici bir üslupla gerçekleştirmiş. Fotoğrafların film sahnesini andıran kompozisyonları ve seçtiği aksesuarların, plastik organların tuhaf çekiciliği oldukça büyüleyici.

"Hayat gerçekten, öykü sona erdiği anda başlar." diyen Amerikalı sanat eleştirmeni Arthur C. Danto, Cindy Sherman için "O kendisinin hem yönetmeni hem kameramanı... İyi bir çocuk nedir bilmiyorum ama o iyi bir çocuk... Tanıştığımızda ona neden İsimsiz Film Kareleri serisini devam ettirmediğini sordum, o da bana 'Çünkü tüm kişiler bitti.' diye cevap verdi." diyor.

Değiştirdiğimiz her "kılık" ruhumuzdaki yansımaları kırıyor, rolleri değiştiriyor. Taktığımız her maskenin, bizzat kendimiz tarafından keşfedilebilmesi dileğiyle sizleri Cindy Sherman fotoğraflarıyla baş başa bırakıyoruz...

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

TÜRK TİYATROSUNDA BİR GELENEK AKTARIM ARACI OLARAK KAVUK

Arş. Gör. Kemal ÇİNKO

Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

Türk toplumunun geleneksel yapısı içinde ortaya çıkan ve oldukça köklü bir geçmişe sahip olan Geleneksel Türk Tiyatrosu; Köy Seyirlik Oyunları, kukla, meddahlık, Karagöz ve Orta Oyunu'nu kapsamaktadır. Orta Oyunu; müzik, dans ve taklit gibi unsurlardan da yararlanarak seyircinin ortasında oynanan doğaçlama oyunlardır. Geleneksel Türk Tiyatrosu'nun en önemli dallarından biri olan Orta Oyunu; kol oyunu, meydan oyunu, meydân-ı sühan, zuhûrî ve zuhûrî kolu olarak da adlandırılmış ve Modern Türk Tiyatrosu'na geçişte önemli bir rol oynamıştır. Zaman ilerledikçe Orta Oyunu, Batı Tiyatrosu etkisi ile meydandan çıkıp sahnelere taşınmış ve tulûat tiyatrosuna evrilmiştir.

Geleneksel Türk Tiyatrosu'nun son büyük temsilcisi meşhur Orta Oyunu ve tulûat sanatçısı İsmail Hakkı Dümbüllü (1897 - 1973)'dür. Yaşadığı dönemin en önemli Orta Oyunu ve tulûat sanatçısı olan "komik-i şehîr" Kel Hasan Efendi'nin yanında yetişmiş olan Dümbüllü, ömrünü tiyatroya adanarak Geleneksel Türk Tiyatrosu'nun devamlılığını sağlamaya çabalamıştır. Usta-çırak ilişkisinin her anlamda hissedildiği Türk Tiyatrosu'nda sağlanmaya çalışılan bu sanatsal devamlılığının en büyük simgelerinden biri de Kel Hasan'ın kavuğu olmuştur.

Kel Hasan Efendi

Geleneksel Türk Tiyatrosu'nda kavuk, Türk tiyatro oyunculuğunun mirasını temsil etmektedir. Türk tiyatrosunun ve usta-çırak ilişkisi içinde yaşanan gelenek aktarımının bir sembolü olan kavuğun bilinen ilk sahibi Kel Hasan Efendi'dir. Orta Oyunu ve tulûata yaptığı katkılarla tanınan ve İsmail Dümbüllü'yü yetiştirmesiyle geleneğe önemli bir yere sahip olan Kel Hasan, kavuğunu çırağı İsmail Dümbüllü'ye devretmiştir. Geleneksel Türk Tiyatrosu'nun son temsilcisi olarak sayılan İsmail Dümbüllü birçok çırak yetiştirmiş ve Geleneksel Türk Tiyatrosu'nu farklı icra alanlarına da taşıyarak geleneğin devamlılığına büyük katkı sağlamıştır. Dümbüllü 17 Nisan 1968 tarihinde oynanan "Kanlı Nigar" oyununda iki perde arasında sahneye çıkmış ve 20 dakikalık bir tulûat sergiledikten sonra kavuğu sahnede Münir Özkul'a devretmiştir. Münir Özkul sinema oyuncusu olarak nam salsa da köken olarak tiyatrodan gelen bir oyuncudur. Bu sebeple gelenek ile olan bağı, onu kavuğun üçüncü sahibi yapmıştır.

Kavuğun dördüncü sahibi geçtiğimiz günlerde kaybettiğimiz, Türk tiyatrosuna sayısız katkılar sunmuş; tiyatro oyunculuğunun yanı sıra yazar, şair, yönetmen ve eğitmen olarak da tanınan ve Türk tiyatrosunu hayatı boyunca bir adım ileri taşımaya çabalamış duayen sanatçı Ferhan Şensoy'dur. Ferhan Şensoy kavuğu ustası Münir Özkul'dan 1989 yılında "İstanbul'u Satıyorum" adlı oyundan sonra devralmıştır. 27 sene Ferhan Şensoy'a emanet olan kavuk 2016 yılında Şensoy tarafından 8 Mart 2021 tarihinde kaybettiğimiz usta oyuncu Rasim Öztekin'e devredilmiştir.

6. Kavuklu Şevket Çoruh

Sırasıyla İsmail Hakkı Dümbüllü, Münir Özkul, Ferhan Şensoy ve Rasim Öztekin

Kavuğun Münir Özkul'dan Ferhan Şensoy'a devri

Kavuğun Münir Özkul'dan Ferhan Şensoy'a devri

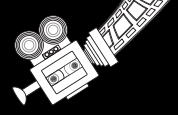

Kavuğun Rasim Öztekin'den Şevket Çoruh'a devri

Ses Tiyatrosu'nda gerçekleştirilen törenin ardından 5'inci Kavuklu Rasim Öztekin olmuştur. Kavuğu devraldıktan üç ay sonra kalp rahatsızlığı nedeniyle sahnelere uzak kalan Öztekin, "Oynamayacaksam kavuğun bende olmasının bir anlamı yok. Çünkü Kavuklu'nun oynaması lazım." diyerek kavuğu yeni emanetçisine devretmeye karar vermiştir. Rasim Öztekin kavuğu "Türkiye'deki sanat yapmanın zorluklarına karşı, sanatı ile kazandıklarını yine tiyatroya yatırarak Kadıköy'de Baba Sahne'yi kuran" Şevket Çoruh'a devredeceğini açıklamış ve kavuk 20 Eylül 2020 tarihinde Harbiye Cemil Topuzlu Açık Hava Tiyatrosu'nda düzenlenen devir-teslim töreni ile Şevket Çoruh'a geçmiştir.

Güldürü geleneğinin nişanesi sayılan ve Türk tiyatrosunun en önemli gelenek aktarım araçlarından olan kavuk şu anda 6'ncı emanetçisindedir ve kavuk bu köklü gelenek içinde hep Türk tiyatrosunu bir adım öteye taşıyacak ustalara geçerek geleneğin sembolü olmaya devam edecektir. Ömrünü sahnelere adanmış tüm Kavuklular'a rahmetle...

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

Küresel salgınla birlikte arşivciliğin önemi daha da gün yüzüne çıktı. Çünkü arşiv oluşturma ve sinema müzesi kurma ereğiyle yola çıkan sinematekler (Türk Sinematek / Sinema Evi gibi) arşivindeki filmleri izleyicisine ücretsiz ya da düşük ücretlerle (sinemanın kamusal yönü) paylaşımına açtı. Sinematekler bu bağlamda hem bellek uzamı işleviyle hem de kamusal yapılarıyla var olma nedenlerini bir kez daha kanıtlamış oldular. Böylece filmlerin dijital kayıt altına alınması zorunluluğu daha çok görüldü. Dijital müzeler erişime açıldı.

SİNEMATEK/SİNEMA EVİ ÖNERİYOR

400 Darbe / Les quatre cents coups
(François Truffaut, 1959)

Cennet Sineması (Nuovo Cinema Paradiso, 1998)

**Sinematek/Sinema Evi-MUBI işbirliğiyle
Sinemayla Dolu 30 Gün!**

SİNEMATEK/SİNEMA EVİ ÖNERİYOR

İçimdeki Yangın / Incendies
(Denis Villeneuve, 2010)

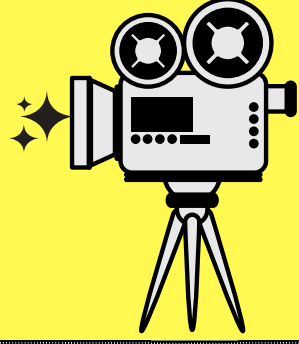

1965 yılında Galatasaray Sahne Sokak'ta kurulan ve kapanıncaya kadar Taksim ve çevresinde hizmet veren Türk Sinematek Derneği ise (ilk dönem 1965-1980) 2018 yılında Kadıköy Belediyesi bünyesinde Sinematek / Sinema Evi adıyla yeniden hayata geçirilerek kamusal alanın her aşamasında yer almaktadır. Özellikle 21. yüzyılın en önemli kamusal alanları kabul edilen internet ve sosyal medya kanallarını kullanarak kitesine ulaşmaktadır. Bununla birlikte küresel salgın döneminde Instagram üzerinden canlı olarak yapılan sinema söyleşileri ve MUBİ iş birliğiyle katılımcıların ücretsiz film izlemelerine olanak sağlanması, varlık nedenini sinema kültürünü geniş kitlelere parasız ya da çok düşük aidatlarla ulaştırmak olan sinemateklerin ruhunu daha da belirgin kılmaktadır.

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

Uluslararası Frankfurt Türk Filmleri Koordinatörü Serap Gedik ile Söyleşi

SİNEMANIN ŞENLİĞİ: FESTİVALLER

Dr. Öğr. Üyesi Özgür Evren ARIK
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

Şu an hâlihazırda yürüttüğünüz festivale birlikte kendi çalışmalarınızdan kısaca bahsedebilir misiniz?

Ben aslında sinemanın her dalında görev yapmış birisiyim, görüntü yönetmenliği ve ışık hariç. Festival çalışmalarım ise 2006 yılında başladı. O zamanki ismiyle Frankfurt Türk Film Festivali'nden bir Türkiye Koordinatörlüğü teklifi geldi; birkaç yıl içinde festivalimiz uluslararası sıfatını aldı ve ben hâlâ Uluslararası Frankfurt Türk Film Festivali'nin Türkiye koordinatörlüğünü yapıyorum. Bunun dışında, 2014-2018 yıllarında Köyceğiz Film Festivali, 2016-2019 yıllarında Elâzığ Film Festivali ve 2019 yılında Uluslararası Malatya Film Festivaleri'nde de danışmanlık yaptım. Gelen bazı jüri tekliflerini de kabul ederek birçok yarışmada jüri üyeliğinde bulundum. Hâlâ hem Frankfurt Film Festivalimiz hem Elâzığ Film Festivalimiz devam ediyor. Köyceğiz Film Festivali maalesef hem yangın, hem de Covid nedeniyle iki senedir yapılamıyor. Malatya Uluslararası Film Festivali için de çalışmalar sürüyor.

Sahip olduğunuz deneyimler doğrultusunda, özellikle yönetmenler ve yapımcılar adına soruyoruz: Yaşadıkları en büyük zorluklar nelerdir sizce?

Yapımcıların bence karşına çıkan en büyük sorun finansman. Günümüzde film maliyetleri çok yüksek. Birkaç büyük şirket dışında, orta ölçekte ve bağımsız sinemanın bu paraları karşılaması oldukça zor. Bunun için de sponsor bulmaları gerekiyor. Sponsor da gerçekten zor elde edilen bir bölümü bu için. Çok iyi ilişkiler kurmaları gerekiyor. Biliyorsunuz artık sinema, Türk sineması "Yeşilçam dönemi" gibi değil. Yeşilçam kapalı bir kutuydu, çok az filmimiz yurt dışına çıkıyordu. Ama günümüzde sinema enternasyonal bir iş. Filmlerimizi ve kendimizi tanıtabilmemiz için yurt dışı ile irtibatta olmamız gerekiyor. Bunun için de yurt dışından sponsorluklar gerekiyor. Bu artık bir meslek dalı hâline gelmiş. Bazı firmalar yurt dışındaki sponsorlarla, firmalarla irtibata geçiyor; bu sayede dışarıdan sponsor bulabiliyorlar. Yurt dışından bulduğumuz sponsorlar hem dışarıda film gösterimlerimize kolaylık sağlıyor, hem de festivallere katılmamızda katkı sağlıyor.

Film sahiplerinin festival yolculukları öncesi belirledikleri festivaller adına özellikle dikkat etmeleri gereken unsurlar nelerdir?

Birinci unsur, festivallerin tarihlerine çok dikkat etmeleri gerekiyor. Festivaller, özellikle yurt dışı festivalleri, filmlerin prömiyerlerinin kendilerinde yapılmasını istiyor. Bu yüzden de filmlerin önlerine setler konuluyor. Bir de siz müracaat ettiğiniz zaman anında kabul kararı gelmiyor, zaman içinde geliyor. Eğer siz üst üste festivallere müracaat ederseniz ve "Birinden gelmez, birinden gelir," dersiniz birden fazla festivalden kabul bilgisi geldiğinde seçim yapmak zorunda kalırsınız ve diğer festivalleri kırarsınız. Ayrıca festivallerin yapımcılara gönderdiği sözleşme metinleri var. Bunların çok iyi okunması gerekiyor. O metinlerde ileride karşınıza bazı sorunlar çıkabiliyor. Bunları yaşıyoruz yani birçok festivalde bunları gördük. Festival tarihlerini iyi takip etmeleri lazım; gelen sözleşme yönetmeliklerine çok dikkat etmek lazım. Ayrıca gelen sözleşme ve formlardaki tüm istekleri de anında yerine getirmek gerekiyor.

Festival yolculuğu başlayan bir filmin diğer yarışan filmler karşısında şansını bir adım daha öne çıkaran temel unsurlar nelerdir?

Birden fazla unsur var: Öncelikle senaryonuzun iyi olması gerekiyor. Çünkü festivallerde belirli değerlendirme kategorileri var ve bunların başında senaryo var. Bu senaryonun çok iyi anlatılması gerekiyor ki bu yönetmenin yüklendiği bir görev. Kaliteli çekimler olması gerekiyor, görüntü yönetmenlerine çok iş düşüyor ve oyuncular... Kaliteli oyuncu istiyor, oyunculuk istiyor. Gişe filmlerinde biliyorsunuz, starlar ön planda filmi satar. Ama festivallerde "star isim" diye bir şey yoktur, oyunculuk çok önemlidir. Oyuncuların rolleriyle özdeşleşmesi çok önemlidir ve tabii ki oyuncu yönetimi çok önemlidir. Ardından çok üstünde durmadığımız, yani sinemanın genelde çok üstünde durmadığı, 15-16 senelik festival yönetimi döneminde gördüğüm muhakkak ve muhakkak çok dikkat edilmesi gereken özgün müzik... Yani filmi destekleyen, film için yapılmış müzikler. Anonim veya çok bilinen parçaların kullanılması filme bir eksi puan veriyor. İyi bir post-production ile toparlanmış, küçük bütçeli, oyuncuların gerçekten kendini verdiği, yönetmenin ve görüntü yönetmenin büyük katkısını ortaya koyduğu, özgün müzikli filmler her zaman bir adım önde oluyor.

Festival esnasında aktif çalışan bir koordinatör ve danışan olarak festival esnasında film sahipleriyle en sık yaşadığınız sorun nedir?

Biraz önce bahsettiğim gibi hiçbiri sözleşmeyi yönetmeliği okumadan imza atıyor. Şimdi, şöyle bir örnek vereyim: Gösterimlerde kullandığımız DCP (Digital Cinema Package) tekniği var. Biz her sene formlarımızda, sözleşmelerimizde kullanacağınız şeyleri belirtiyoruz; "Filmin şu formatta olması gerekiyor." diye belirtiyoruz. Ama maalesef gelen filmlerde format problemleri yaşıyoruz. Bu büyük bir sorun. Çünkü Almanya'da sinema 24 saat öncesinde filmi yükleyebiliyor. 17 salonlu çok büyük bir sinema kompleksinde çalışıyoruz ama çok fazla film var. 17 salon için makineler belli, 24 saat önce ancak yükleyebiliyoruz. Yükledikten sonra filmi açtığımız zaman format uymuyorsa büyük bir telaş başlıyor. Kaç kere yaşadık. Hatta profesyonel link isteyip o linkten biz DCP basmak zorunda kaldık. En büyük sorunlarımızdan biri bu. İkincisi yine formlarda yazdığı gibi İngilizce ve varsa Almanca alt yazı istiyoruz ve açıyorsunuz filmi bakıyorsunuz, alt yazısı yok. Bakıyorsunuz, kötü kopya gönderilmiş. Yani eğer bir festivale katılıyorsanız o formlardaki her satırı ciddi okuyup ciddi inceleyip isteklerini yerine getirmek gerek. Ben küçük boy afiş istiyorum, sinema salonlarının kapılarına koymak için ama gelmiyor. Hâlbuki bunları yapım firmasının göndermesi lazım. Böyle problemler yaşanıyor tabii ama hepsi öndeki seyircinin haberi olmadan arka planda halledilen işler.

Bunun için de ustalık gerekiyor, değil mi?

Yok... Ustalıktan ziyade yılların getirdiği deneyim diyelim.

Serap Hanım, yaşadığımız küresel salgın koşulları sizce festivalleri nasıl etkiledi?

Festivalleri filmler kadar kötü etkiledi. Şimdi biliyorsunuz festivaller online yayın yapmaya başladılar. Ama seyirciyle buluşamıyor filmler. Yani bir kanaldan belirli bir miktar para ödeyerek kanalı açıyorsunuz, film seyrediyorsunuz. Seyirci bir kere tembel. Tembel yani uğraşmıyor. Ancak üniversite talebeleri, Sinema ve Televizyon okuyanlar, sinemaya çok çok düşkün olanların kalkıp film izlediğini görüyoruz. İkincisi, birebir yapılan festivallerdeki sıcaklık olmuyor; ödül törenleri online oluyor. Hâlbuki o heyecan ne kadar güzel çekilirse çekilsin kameradan geçmiyor. O atmosferde yaşamak, o atmosferde ödül almak, ödül alanlar için bile çok önemli. Düşünebiliyor musunuz? Bomboş bir salonda biri size filmi söylüyor, biri ödülünüzü veriyor, teşekkür ediyor gidiyor. Çok sığ bir olay bu. O yakınlığı hissedemiyorsunuz. Hâlbuki festivaller sırasında insanlar birbirleriyle iletişime geçiyor, dışarıda konuşuluyor, o heyecan birlikte yaşanıyor. Sadece pandemiyle kalmadı, yangınlar ve sel ne yazık ki belediyelerin artık sponsor olmasını önüyor.

Birçok festival zaten yapamadı. Türkiye gerçekten bir darboğaza girdi bu konuda. Kolay değil. Hem binlerce kaybettiğimiz canlar, hem binlerce ev, ağaç... Oldukça kötü günler yaşıyoruz. Belediyeler halkın yaralarını sarmaya uğraşırken festivallerle çok ilgilenemiyor. Pandemi de beraberinde yakın ilişkilerden geçen öldürücü bir salgın. Onun için de bir arada olunamıyor. Tüm bunlar festivallere yumruk gibi indi diyeyim.

Peki Frankfurt Film Festivali salgın gölgesinde festivalin sürdürülebilir olmasını nasıl sağladı?

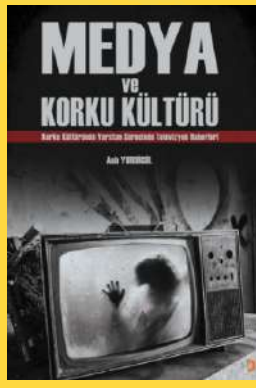
Şöyle yaptık: 2020'de biz zaten yarışmalarımızı açıklamıştık. Bizde Ulusal Türk Filmleri'nin bir uzun metraj yarışması var. Bizim festivalde yarışma süremiz uzun bir tarih tutuyor. Biz zaten açıklamıştık yarışmayı, filmler gelmeye başlamıştı ki geldi. Her sene geldiğinden biraz daha az geldi ama geldi. Ön jüri kanalıyla 11 film seçildi geçen sene. 11 filmi Türk ve Alman jürilerine gönderdik. Oradan sonuçlar aldık. Yani bizim 7 daldaki ödüllerimiz belliydi. Hepsini tespit ettik. Ayrıca belgesel yarışmamız vardı. Belgesel yarışmamızda yine jüri tarafından ilk 5 tespit edildi ve birinci, ikinci ve üçüncü sıralaması yapıldı. Üçüncü yarışmamız Üniversitelerarası Kısa Film Yarışması. Hem Türkiye'den katılan üniversite talebelerimizin filmleri bir kategoride yarışıyor, bunların birincisi seçiliyor; hem de Almanya'daki üniversitelerden gelen kısa filmler yarışıyor, bunların da birincisi seçiliyor. Biz iki birinciyi de seçtik. 12 gün kalana kadar bizim Almanya'ya gideceğimiz kesinleşti. Bu arada tabii Yaşam Boyu Onur Ödüllerimizin sahipleri belliydi. Bütün VTR'ler hazırlanmıştı. Bizim bir de kaybettiğimiz sanatçı ailelerine verdiğimiz Vefa Ödülümüz var, o da belliydi. Yani tamamen festival hazırlanmıştı. 12 gün kala Alman hükümeti sınırları kapattı. Bir ikilemde kaldık. Acaba online mı yapsak? Yoksa 2021'e mi ertelese? Almanya'da bize destek olan birçok grup var, film yapımcıları var, belediye var, Hessen Eyaleti Kültür Bakanı var, başbakanı var... Sonuçları açıklayıp ertelememizi talep ettiler. Sonuçları basın yoluyla açıkladık. Ödül alan herkese aldığı ödülleri bildirdik ve bu seneye devrettik. 2021'de de aynı şekilde Mayıs ayında yapacaktık, 2020 ile beraber yapacaktık. Fakat hâlâ Almanya 14 gün karantina mecburiyetini devam ettiriyor. Bunun üzerine 25-30 Ekim arasına devrettik festivali. Şu anda yarışmalarımızı ve diğer işlemlerimizi toparlıyoruz, VTR'lerimiz hazır. 25 Ekim'i bekliyoruz.

Serap Hanım, dergimize olan katkınızdan dolayı çok teşekkür ediyoruz.

Ben teşekkür ediyorum, iyi çalışmalar diliyorum.

Deşifre: Ayça Özlen

SOSYOCOM RAF

Arş. Gör. Erdem TÜRKAVCI
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

BİR KİTAP

MEDYA VE KORKU KÜLTÜRÜ

Aslı Yurdigül'ün kaleme aldığı *Medya ve Korku Kültürü – Korku Kültürünün Yaratım Sürecinde Televizyon Haberleri* adlı kitabı 2018 yılında Cinius Yayınları'ndan çıktı. Korkunun, insanın hayatta kalmasındaki temel nedenlerden biri olduğunu söyleyen Yurdigül, günümüz modern toplumunda kavramın bireysel bir sorun olmaktan çıkıp tüm toplumu sarmalayan "korku kültürü"ne dönüşümünü vurguluyor. Bu kültürün günümüzde egemen kültür olduğunu ve ırk, renk, cinsiyet, ulus ve vatan ayırt etmeksizin herkesi tehdit ettiğini söyleyen Yurdigül, korku kültürünü oluşturan etkenleri geçmiş ve gelecek, din, kültür, siyaset, mitoloji ve medya başlıkları altında açıklıyor. Kitap, korku kavramından korku kültürüne geçişte medyanın oynadığı etkin rolden bahsederken bunu televizyon haberleri örneklemleri üzerinden inceliyor. Yurdigül, haber bültenlerinde sunulan metin ve görselleri gerçeklikle kurulan ilişki, gerçekliğin manipüle edilmiş yöntemi, olumsuz durum/olayların yüceltilmesi ve yeniden üretilmesi gibi başlıklar altında ele alarak haber ile korku kültürü arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarıyor. Yazar, televizyon haberleri aracılığıyla toplumda korku kültürünün oluşturulması sürecinde öne sürülen unsurlardan birinin izleyici beklentisi ve reyting kaygısının da olduğunu vurguluyor. Bununla birlikte, televizyon haberlerinde abartı unsurunun gerçekliğin farklı boyutlara taşınması, toplumda korku kültürünün oluşması ve korku seviyesinin belirlenmesi konularındaki önemine dikkat çekiyor. Korku kültürü literatürüne katkıda bulunan ilk yerli kitaplardan biri olan *Medya ve Korku Kültürü* kitabının ana kaynaklarından biri, Ulrich Beck'in başyapıtı olan *Risk Toplumu - Başka Bir Modernliğe Doğru* isimli kitabı. Alana ilişkin derin okuma yapmak isteyen okuyucularımız, *Risk Toplumu* kitabı ile Frank Furedi'nin *Korku Kültürü - Risk Almamanın Riskleri* ve Zygmunt Bauman'ın *Akışkan Korku* isimli kitaplarını kütüphanelerine dâhil edebilirler. İyi okumalar...

BİR FİLM

Burak YILDIRIM

Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü 2021 Mezunu

FREUD: THE SECRET PASSION (GİZLİ HAKİKATLER)

Oscar ödüllü Amerikalı yönetmen ve oyuncu John Huston'ın *Freud: The Secret Passion* (Gizli Hakikatler) filmi sinemaseverler tarafından pek gün yüzüne çıkarılmasa da kendi döneminde en iyi özgün senaryo ve en iyi film müziği Oscar'ına ve Altın Küre'de ise birçok dalda ödüle aday olarak gösterilmiştir. Senaryosunu Charles Kaufman'ın yazdığı ve yapımcılığını Wolfgang Reinhardt'ın üstlendiği *Gizli Hakikatler* filmi, psikanalizin kurucusu olan dünyaca ünlü psikolog Sigmund Freud'un Viyana'daki 5 yılını anlatıyor.

O dönemde Freud'un meslektaşları histerik hastaları iyileştirmeyi reddetmektedir. Çünkü hastaların dikkat çekmek için rol yaptıklarına inanırlar. Ancak Freud, bu siğ düşünce ile sınırlı kalmayıp psikozun sebeplerini bulmak için hipnoz yöntemini kullanmaya başlar. Ancak Freud, bu siğ düşünce ile sınırlı

kalmayıp psikozun sebeplerini bulmak için hipnoz yöntemini kullanmaya başlar. Hipnotizmle başlayan bu yolculuk, ilk hastası olan Cecily ile birlikte psikanalizin temeline uzanmıştır. Freud, psikanaliz ile birlikte hipnozuz bilinçaltına ulaşmayı ve hastalarını tedavi etmeyi başarır.

Otobiyografi tadında olan *Gizli Hakikatler*, tarihin en büyük psikologlarından Sigmund Freud'un o zaman diliminde pek iç açıcı karşılanmasa da günümüze miras kalan psikanaliz, cinsel dürtü ve bilinç dışı üzerine yaptığı çalışmaları çarpıcı bir dille aktarıyor. Bu yazıyı okuduktan sonra film hakkında ilk kez bilgi sahibi olan sinemaseverlerin hiç vakit kaybetmeden bu filmi izlemelerini ve filmi daha önce izleyen sinemaseverlerin de Sigmund Freud'un çalışmalarını araştırdıktan sonra filmi tekrardan izlemelerini şiddetle tavsiye ediyorum.

Sinema ile kalın!

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

Burak YILDIRIM

Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü 2021 Mezunu

BİR DİZİ

BİR BAŞKADIR

YAZAN VE YÖNETEN
BERKUN OYA

BİR BAŞKADIR

12 Kasım 2020 tarihinde Netflix platformunda yayınlanmaya başlayan, Berkun Oya'nın yazıp yönettiği Bir Başkadır sinema eleştirmenlerinin ve sinemaseverlerin gündemine bomba gibi düştü. Ortalama 45 dakikalık 8 bölümden oluşan mini dizi, eleştirmen ve izleyiciler tarafından olumlu geri dönüşler alınca dizinin uzun soluklu olup olmayacağı merak konusu oldu. Topluluk, millet veya ideolojiyi karakterize eden Yunanca kelime "Ethos"un, dizinin uluslararası alandaki ismi olması, dizinin içeriği hakkında bizlere ufak bir göz kırıyor. Farklı hayat ve karakterleri ile birbirlerine bir şekilde bağlanabilen bu çeşitli olay akışları, insanın kusurlarını, doğru ve yanlışlarını izleyiciye bazen güldürerek, bazen sinirlendirerek bazen de hüznülendirerek aktarıyor.

Yaşantımızda çok yakın olduğumuz kişileri veyahut hiç tanımak istemeyeceğimiz insanları Bir Başkadır dizisinde görmek mümkün. Oyunculuklar ve iyi senaryo uzun donuk çekimler ile harmanlanınca ortaya sinematik anlamda bir dizi çıkmış. Müzik konusunda da Ferdi Özbeğen'in "Bir Başkadır" adlı albümünden yararlanan Berkun Oya, müzik seçiminde de diziye ne kadar doğru yaklaştığını göstermektedir.

Bir Başkadır üzerine diğer film, dizi ve kitaplar gibi farklı eleştiriler, farklı beğeniler ve farklı görüşler olacağı aşikâr. Fakat özellikle son dönemde uzun uzun çekilen ve birbirini takip eden sıradan senaryoların aksine Türkiye coğrafyasına üçüncü bir göz ile bakıp bunu sanatsal bir açı ile bize sunan Bir Başkadır'ı izlemek, biz sinemaseverlere çok mantıklı ve cazip gelecektir. Üstelik Netflix ile dizi yalnızca bir tık uzağımızda...

Sinema ile kalın!

Ayın Kitap İncelemesi

AHMET ÜMİT

Kayıp Tanrılar Ülkesi

YKY

YAPILANCI YAYINLARI

AHMET ÜMİT KAYIP TANRILAR ÜLKESİ

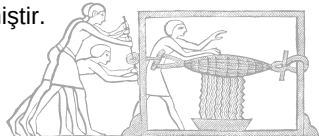
Dr. Öğr. Üyesi Sinem TUNA
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

Türkiye'de polisiye romanların en başarılı isimlerinden biri olan Ahmet Ümit, Haziran ayında yayımlanan yeni kitabı *Kayıp Tanrılar Ülkesi* ile okuyucularıyla yeniden buluştu. Tarihe, kültüre ve kültürel mirasa önceki romanlarında da yer veren Ahmet Ümit, son kitabında tanrıların tahtına uzanan söylenceleri günümüzün gerçekleriyle harmanlıyor.

Berlin'den başlayıp Bergama'da sonlanan öyküde, arkeoloji ve mitoloji polisiye bir kurmacayla birleşerek okurlara sunulmuştur. Bergama'dan Berlin'e kaçırılan Zeus Altarı'nın yeniden hayat verdiği Olimposlular'ın varoluşu, yerlerin ve göklerin tanrısı yüce Zeus'un dilinden kaleme alınmıştır. İnsanların, tanrıların, titanların efendisi Zeus'un yeryüzünde gücünü mutlak kılmasının hikâyesi âdeta bugüne de yansır. İster tanrı, ister insan olsun gücü ele geçirenin yerini korumak için başvurmayacağı yol yok gibidir. Kan dökmek de bu yollardan biridir. Tanrılar kendi kusurlarını yarattıkları insan ırkına da vermişlerdir. Tanrıların yansımasıdır insanlar, sadece ölümsüz değildirler. En güçlü oğlu Herakles'e bile tahtını korumak için her türlü acıyı reva gören Zeus, şüphesiz ki insanlara da kötülüğü ve acımasızlığı vermiştir.

Arkeoloji ve mitolojinin binlerce yıllık geçmişi aydınlatması gibi insanların işlediği suçlar da mutlaka açığa çıkacaktır. Berlin Emniyet Müdürlüğü'nde görevli başkomiser Yıldız Karasu'nun yolu sonunda Ahmet Ümit romanlarının vazgeçilmez karakteri başkomiser Nevzat ile çakışır. Bu yolculukta Almanya'daki göçmenlere, ırkçılara, çetelere, devlet politikalarına ve sanatçılara da yer vermiştir yazar. Karakter analizlerinin okuyucuyu sıkmadan anlatıldığı bu romanda kadın-erkek ilişkileri, homofobi ve aile içi şiddet de yaşadığımız çağın gerçekleri ve çözüm bekleyen sorunları olarak ele alınmıştır.

Ahmet Ümit, *Kayıp Tanrılar Ülkesi*'nde bir rehber edasıyla okurlarını âdeta arkeolojik bir geziye çıkarıyor.

Ayın Film İncelemesi

Yarına Tek Bilet

Burak YILDIRIM

Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü 2021 Mezunu

YILI: 2020
SÜRE: 90 DAKİKA
YÖNETMEN: OZAN AÇIKTAN
YER ALAN İSİMLER: METİN AKDÜLGER, DİLAN ÇİÇEK DENİZ

19 Haziran 2020 tarihinde Netflix platformunda yayınlanan Yarına Tek Bilet filminin ayrı bir önemi var. Yönetmen koltuğunda Oğuz Açıktan'ın oturduğu ve başrollerini Metin Akdülger (Ali) ile Dilan Çiçek Deniz'in (Leyla) paylaştığı film, Netflix'in yapımını üstlendiği ilk yerli filmidir. Filmin geneline baktığımızda komedi filmini andırırsa da Yarına Tek Bilet filminin alışılmışın dışında bir film olduğu aşikârdır. Açıktan'ın verdiği bir röportajda "Bu film hep benim hayalimdi. Bu film için 5 yıllık bir süreç bekledim." cümlesi ile yönetmenin bu film üzerinde ne kadar titiz davrandığını anlamak mümkündür.

Bağımsız yönetmen Oğuz Açıktan'ın bu filmde teknik olarak serbest stil izlediğini görülmektedir. Oyunculara bolca zoom-in/out yapan yönetmen, hareketli kamera ile durağan ve bol planlı filmlere meydan okur niteliktedir. Bu teknik ile birlikte sanki biz de trende o karakterlerin yanındaymışız ve onların yaşamlarına üçüncü bir göz olarak tanık oluyormuşuz hissi verilmektedir.

Drazen Kullijanin'in, Hur man stoppar ett bröல்லop filminden uyarlanan Yarına Tek Bilet filmi, konu bütünlüğü bakımından esin kaynağı olan filme sadık kalsa da Oğuz Açıktan'ın filme kendi fikirlerini serpiştirdiğini de görmek mümkündür. Hur man Stoppar ett bröல்லop filmi, tek mekân olarak trende geçerken Yarına Tek Bilet filminde trenden ayrı mekânlarda da karakterlerimizi görürüz. Müzik seçiminin önem arz ettiği ve bolca kullanıldığı filmde müzikler bir bakıma karakterlerin ruh hâlinin dışı vurumu hükmündedir.

Hayatımızda "tesadüf" kelimesini pek çok kez kullanmışızdır. Bu filmde tesadüf kelimesinin anlam derinliğini görsel olarak izlediğimi düşünüyorum. Tamamen tesadüf eseri aynı kompaktımana düşen Ali ve Leyla'nın hem geçmişlerine hem de geleceklerine yaptıkları etkiyi gözler önüne güzel bir şekilde sermiş yönetmen.

Film Leyla'nın gara girişi ile başlıyor. Hâl ve hareketlerinden bir yere yetişmesi gerektiği açıkça belli oluyor. Hikâyede kaçma-kovalama olacağı bu sahnede kendini belli ediyor fakat bu kaçma-kovalamanın, eylemsel mi yoksa ruhsal-duygusal mı olduğu bize filmin ilerleyen sahnelerinde aktarılıyor.

Film bölümlere ayrılarak izleyiciye sunulmuş. 90 dakikalık filmde toplamda 9 bölüm var. Her bölümde içsel çatışmalar, karakterler arası çatışmalar ve duygusal yakınlaşmalar bir doz artıyor.

YEREL DÜZEYDE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİYLE MÜCADELE

Dr. Öğr.Üyesi Damla ÖZEKAN
Uluslararası Ticaret ve Finansman Bölümü

İklim değişikliğiyle ilgili olarak Donald Trump'ın 2015 yılında "Ben insan kaynaklı iklim değişikliğine inanmıyorum. Bazı günler hava ısınır, bazı günler hava soğur. Buna hava durumu denir." sözleriyle bilim dünyası sarsıldı. Çünkü iklim değişikliği inançla ilgili bir şey değildir ve zaten bundan yaklaşık 40 yıl önce bilim insanları dünyada yaşanan olağan iklim değişikliğinin etkileri ile küresel ısınma olgusunu birbirinden ayırmayı başarmışlar ve küresel ısınmanın insan kaynaklı olduğunu ispat etmişlerdir. Evet, hava durumu bir günden diğerine değişebilir; yağmur yağar, hava serinler, güneş açar, hava ısınır, sıcaklıklar düşer ve yükselir. Hava durumundan beklentimiz, onun değişebilmesidir. Oysa iklim, uzun yıllar boyunca hava durumunda yapılan ölçümlerin ortalamalarına dayanarak oluşturulur ve beklentimiz, değişmemesidir. Düzenlidir ve bize havanın hangi limitler arasında değişeceğini anlatır. Bu limitler zaman içinde değişmez. İklimi ve hava koşullarını belirleyen ana unsur atmosferdeki enerji miktarıdır ve bu enerji Güneş'ten gelir. İklim sistemi sadece atmosferin oluşturduğu bir sistem değildir; burada denizler, karalar, tüm canlılar ve insanların kurduğu yapılar da önemli rol oynamaktadır.

Artık biliyoruz ki sera gazı emisyonları 1970'lerin başından günümüze kadar yaklaşık iki buçuk kat artmıştır. Bundan kaynaklanan atmosferdeki ısı artışı ise Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli'ne (IPCC) göre 1900-2011 yılları arası 1°C'dir ve bunun 0.6°C'lik kısmı son 30 yılda gerçekleşmiştir. 2011-2100 yılları arasında gerçekleşmesi beklenen ısı artışı ise 5°C'dir. Bu artış gerçekleşirse dünya, artık üzerinde yaşayabileceğimiz bir gezegen olmayacak çünkü bu sıcaklıkta yaşayabilen canlılar bulunmayacaktır.

1970'lerin başından beri uluslararası ölçekte birçok toplantı düzenlenmekte ve önlemler alınmaya çalışılmaktadır. Dünya artık bu konuyla ilgili küresel iş birliğinin şart olduğunu kabul etmiştir. Ancak küresel iş birliği yapabilmek için ülkelerin öncelikle kendi içlerinde gerçekleştirmek durumunda oldukları bazı asgari standartlar bulunmaktadır. Bunun için de yerel ölçekte girişimlere ihtiyaç duyulmaktadır. İl ve ilçe belediyelerinin yapacağı çalışmalar bu bağlamda oldukça önem arz etmektedir.

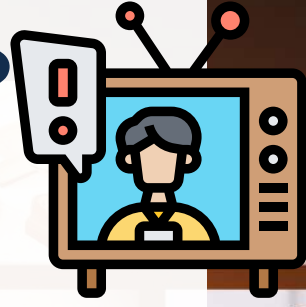
Türkiye'de ilk İklim Değişikliği Stratejisi 2010-2020 yılları için oluşturuldu. Bu tarihten itibaren çeşitli il ve ilçe belediyelerinde "İklim Eylem Planı" hazırlama çalışmaları başladı. İklim Eylem Planları temelde Sürdürülebilir Enerji Eylem Planı, Azaltım Eylem Planı, Uyum Eylem Planı ve Entegre Azaltım ve Uyum Eylem Planı olmak üzere 4'e ayrılmaktadır.

- **Sürdürülebilir Enerji Eylem Planları** kent içinde ısınma, ulaştırma, belediye hizmetleri gibi amaçlarla tüketilen fosil yakıt ve elektrik miktarını azaltmaya yönelik olarak hazırlanır.
- **Azaltım Eylem Planları** kentlerin sera gazı envanter raporları temelinde hazırlanır ve emisyonları azaltmaya yönelik bir odağa sahiptir.
- **Uyum Eylem Planları** iklim değişikliği ile ilintili tarihsel veriler ve geleceğe yönelik projeksiyonlar temelinde hazırlanır. Kentin iklim değişikliğiyle ilgili kırılganlıkları belirlenir, riskler tanımlanır ve bu risklerin azaltılmasına yönelik çeşitli eylemler bir zaman planına oturtularak eylem planı hâline getirilir.
- **Entegre Azaltım ve Uyum Eylem Planları** en kapsamlı çalışma tipini oluşturmaktadır. Bu tip eylem planları, bir taraftan emisyonları azaltıcı önlemler tanımlarken diğer taraftan değişen iklime kenti hazırlayacak tedbirleri de belirler.

İklim eylem planı oluştururken öncelikle iklim programlarının seçimi, hazırlık çalışmaları, mevcut ve gelecekteki iklimsel kırılganlıkların belirlenmesi ve sera gazı envanteri hazırlanması aşamalarından oluşan temel çerçeve oluşturulur. Sonrasında öncelikli alanlar ve hedefler belirlenir. Daha sonra somut eylemlerin zaman planına oturtulması, eylemlerin hayata geçirilmesi ve dirençli kent yapısının kurulması aşamalarını içeren eylem planının geliştirilmesi kısmı planlanır. Bu süreçler izleme ve raporlama ile gözden geçirme ve revizyon aşamalarıyla tamamlanır. Türkiye'de toplam 30 büyükşehir belediyesi arasında İstanbul, Bursa, Denizli, Gaziantep başta olmak üzere sadece 9 büyükşehir belediyesinin iklim eylem planı bulunmaktadır. Bu sayının hem il hem de ilçe belediyeleri kapsamında artırılması, alınacak önlemlerin temelden başlayarak ulusal düzeye katkıda bulunmasını sağlayacaktır.

KAMU SPOTLARI GERÇEKTE ETKİLİ Mİ?

Arş. Gör. Merve BOYACI YILDIRIM
Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü

Reklam, kâr amacı güden kuruluşların yaptığı çalışmalar için iyi bir iletişim aracı olduğu kadar kâr amacı gütmeyen kurum ve kuruluşların yaptığı kamu yararına yönelik iletişim faaliyetlerinde de etkili bir iletişim aracıdır (Cengiz, 2006). Kamu spotu, RTÜK (2012) Kamu Spotları Yönergesi'nde "Kamu kurum ve kuruluşları ile dernek ve vakıf gibi sivil toplum kuruluşlarınca hazırlanan veya hazırlatılan ve Üst Kurul tarafından yayınlanmasında kamu yararı olduğuna karar verilen bilgilendirici ve eğitici nitelikteki film ve sesler ile alt bantları" olarak tanımlanmıştır.

Künüçen (1988: 5) kamu spotunu, kamu hizmeti niteliğinde olduklarını gösteren "kamu" ve kısa süreli olup program aralarında gösterilmeleri nedeniyle "spot" sözcüklerinden oluşan bir isim tamlaması olarak tanımlamaktadır. İngilizcede "Public Service Announcement" (PSA) olarak anılan kavram, toplum yararına ya da toplumsal konularda kamuoyunun dikkatini çekmek, çıkan sorunun çözümünde sorunun muhatabı olan ilgili kurum ve kuruluşların harekete geçmesini sağlamak, toplumu bilgilendirmek ve toplumda bilinç oluşturmak gibi konularda etkili bir araçtır. Kâr amacı gütmeyen kuruluşlar tarafından hazırlanan kamu spotları, toplumların tutumlarını ve düşüncelerini etkileyerek toplumun sosyal değişiminde önemli roller oynayabilmektedir. Kamu spotlarının öncül amaçlarından olan toplumsal faydadan anlaşılması gereken; toplumun sağlığı, refahı, mutluluğu, huzuru, eğitimi, kültürü ve yaşam standardının yükseltilmesi gibi konulardır.

Eğitim, sağlık, aile, alkol, sigara ve uyuşturucu ile mücadele, trafik kazalarını önleme, afetlerle mücadele, toplumsal kalkınma ve kültürel mirasın korunması gibi birçok farklı alanda hazırlanan kamu spotları önceleri sadece kamu kurum ve kuruluşları tarafından kullanılan bir tanıtım yöntemi iken, günümüzde dernek ve vakıflar gibi sivil toplum kuruluşları tarafından da yoğun olarak kullanılan bir halkla ilişkiler faaliyeti hâline gelmiştir.

Hedef kitleye kendisini izlettiren, dinleten ve okutan kamu spotu hazırlamak kolay değildir. Hepsinden öte kamu spotunun amacına ulaşması ancak hedef kitlede istenen davranış değişikliğinin gerçekleşmesi ile mümkün hâle gelebilir. "Sigara öldürür." demek bir kimsenin sigarayı bırakmasına yardımcı olabilir mi? Martin Lindstrom'un (2011) üç yıl boyunca 2 bin kişi ile yaptığı araştırmaya göre sigara paketlerinin üzerindeki "Sigara içmek öldürür." fotoğraf ve uyarı yazılarının, kişilerin sigara içme arzusunu bastırmaya etkisi olmadığı ortaya çıkmış ve daha da şaşırtıcı şekilde bu uyarı ve fotoğrafların kişilerin akumben çekirdeği bölgesini uyardığı tespit edilmiştir. Bu bölgenin uyarılması demek, "Tatmin olmak için hep daha fazlasına ihtiyaç duymak." anlamına gelmektedir. Yani bu uyarı, insan beyininde klasik bir şartlanma yaratarak her gördüğünde sigara tüketimine yol açıyor! "Sigara öldürür." uyarısına olan kayıtsızlığın ana nedeni, malumun ilanı oluşudur. İnsanların bilerek aldıkları risklerin her defasında hatırlatılmasının bir caydırıcılığı olmuyor. İnsan algısı, gerçekler ile çok sıkı bir ilişki içerisinde çalışmıyor. Dolayısıyla uyarıların gerçekler üzerine değil, algılar üzerine konumlandırılması gerekiyor. İnsan algısının nelere açık olduğunu tespit etmek iletişimcilerin ilk görevi olmalı. Çarpıcı olan, farklı olan, samimi olan, komik olan, korkutucu olan... Konunun kendi özelinde mutlaka işe yarayacak, dikkat çekecek bir stratejisi vardır. İşte bu yaratıcılığı keşfetmek, davranış değişikliğine yardımcı olacak stratejilerin oluşturulmasında çok faydalı olabilir.

Bu kapsamda basamaklılıktan uzak, özgün, dikkat çeken ve kamuoyu oluşumuna katkı sağlayan kamu spotlarının yaratılmasında kullanılan mecranın, tercih edilen anlatım biçiminin, anlatım yönteminin ve içeriklerin önemi büyüktür. Mesajları çok daha ilgi çekici ve düşündürücü şekillerde vermenin yolları bulunmaktadır. Genellikle Türkiye'deki kamu spotlarında karşılaştığımız sürekli olumsuz, kötü görüntü gösteren, yukarıdan bakan bir öğretmen tavrı çok alışılmalı ve başışıklık kazanılmış bir yöntem olarak karşımıza çıkıyor. Günümüzde geleneksel ile dijitalin uyum içinde olması gerekliliği de kamu spotları için göz önünde bulundurularak esas olanın tüm dünyada viral etkisi yaratacak işlere imza atılabilmesi olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

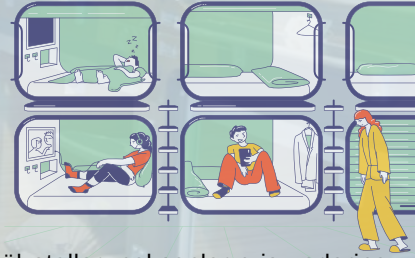

GİRİŞİMCİLİK VE İNOVASYON

KLOSTROFOBİYİ YENMEK İÇİN BİREBİR: KAPSÜL OTELLER

Arş. Gör. Onur AKGÜL
Turizm Rehberliği Bölümü

Japonya'nın en meşhur ve özgün konaklama türlerinden biri olan kapsül oteller, çalışanların iş yerlerine yakın bir noktada geceyi geçirebilmelerine bir çözüm olarak ilk kez 1979 yılında Osaka kentinde hayata geçirilmiştir. İlk kapsül otel, Kisho Kurokawa tarafından "Capsule Inn Osaka" adıyla hizmete açılmıştır. Faaliyete girdiği yıllarda şehir merkezinde çalışan, ancak kırsal kesimlerde yaşayan iş insanlarının tercih ettiği kapsül oteller, zaman içinde şehrin merkezi ve pahalı bölgelerinde ucuza konaklamak isteyen turistlerden de ilgi görmeye başlamıştır. Bu sayede kapsül oteller, konaklama sektöründeki boşluğu doldurmuş ve dünyanın çeşitli yerlerinde farklı konseptlerde uygulanmıştır.

Kapsül otellerde sadece bir kişinin yatabileceği küçük odalar (kapsüller) yer almaktadır. Her kapsülde bir yatak, priz, televizyon ve kablosuz internet bulunmaktadır. Tesis içinde koridor boyunca uzanan kapsüller genellikle 2 metre uzunluğa, 1.5 metre yüksekliğe ve genişliğe sahiptir. Başlangıçta standart oda tiplerine sahip olan kapsül otellerin yaygınlaşmasıyla birlikte çeşitli tesislerde daha lüks ve geniş oda tipleri de bulunabilmektedir. Her otelin kendine özgü prosedürleri olmakla birlikte, genel olarak otele girişte sırasıyla şu adımlar izlenir: Ayakkabılar çıkarılır ve otelin verdiği terlikler giyilir, ayakkabılar misafire ayrılmış dolaba konur. Duş alanına gidilir ve burada misafire ayrılan dolaptan diş macunu, diş fırçası, havlu ve duş sonrası giyilecek pijama temin edilir. Daha sonra odaya girilir ve günün yorgunluğu atılır. Kapsül otellerde tuvalet ve duş gibi temel ihtiyaçlar ortak alanlarda giderilmektedir. Bununla birlikte kapsül otellerde genel olarak uzun süreli konaklama yapılamaz. Farklılık göstermekle birlikte en az 4, en fazla 17 saat boyunca otelde kalınabilir. 17 saat sonrası için eğer otelde yer varsa sonraki güne ayrıca rezervasyon yapılmalıdır.

Genellikle şehrin merkezi bölgelerinde bulunan kapsül oteller, normal bir otelden daha düşük ücretlidir ve tek gecelik konaklamalar için tercih edilmektedir. Tesislerde kadınlar ve erkekler için ayrı katlar veya ayrı binalar yer almaktadır. İmkânı olan bazı kapsül otellerde restoran, çamaşırhane, oyun odası veya kütüphane gibi bölümler de bulunabilmektedir. Otele giriş yapan misafirlere, özel eşyalarını koyabilecekleri bir dolap tahsis edilmekte ve havlu, terlik, diş macunu gibi temel kişisel bakım malzemeleri de verilmektedir.

En iyi örnekleri Japonya'da bulunan kapsül oteller; Tayland, Singapur, Rusya, Hollanda, Sri Lanka, Avustralya ve Tayland gibi ülkelerde de faaliyet göstermektedir. Ayrıca kapsül oteller artık sadece şehir merkezlerinde değil; Londra, Amsterdam, New York ve Moskova'daki gibi uluslararası hizmet veren havalimanlarında "uyku kabinleri" adıyla hizmet vermeye de başlamıştır. Türkiye'de henüz bir kapsül otel olmasa da İstanbul Havalimanı'nda sadece dinlenmek için kullanılabilen uyku kabinleri yer almaktadır. Ancak önümüzdeki yıllarda havalimanı içinde 40 odalı bir kapsül otelin hizmete açılması planlanmaktadır.

ŞİYASİ- GÜNDEM

TÜRK DIŞ POLİTİKASINDA BİR GÜÇ UNSURU OLARAK İNSANSIZ HAVA ARAÇLARI

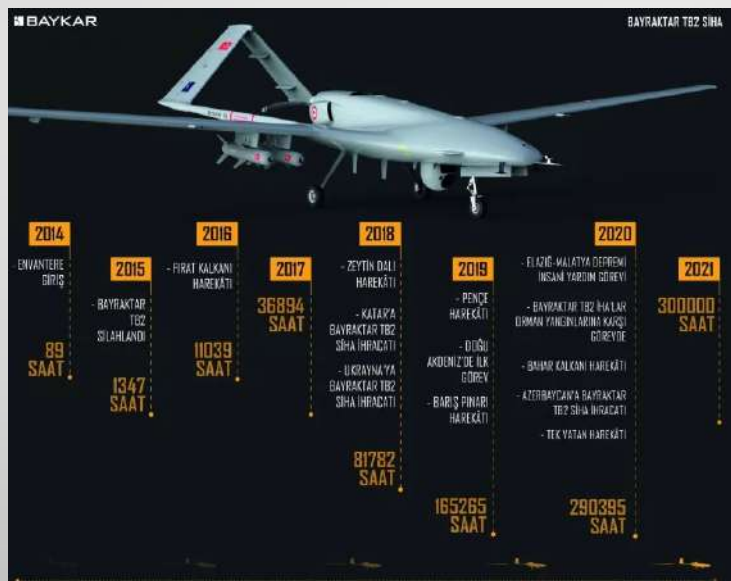
Doç.Dr. Mustafa ULUÇAKAR

Siyaşet Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Joseph Nye, uluslararası ilişkilerde güç kavramını kullanılan araçlara göre üçe ayırmaktadır. Bunlar “sert güç”, “yumuşak güç” ve “akıllı güç”tür. Başta askerî güç olmak üzere etkili diplomasi, ekonomik yaptırımlara dayanan güç ve yetenekleri kapsayan sert güç araçları, Soğuk Savaş Dönemi'nin en etkili güç araçları olarak işlev görmüştür. Nye, yumuşak gücü ise sert güç uygulamalarının, kazanan tarafta bile meydana getirdiği ağır etkiler sonucunda ortaya çıkan bir güç konsepti olarak tanımlamaktadır.

Günümüzde devletlerin sert güç araçlarını, dış politikalarındaki hedeflere ulaşabilmek için hâlen kullandığına -sert gücün önemini yitirmedigine- tanık oluyoruz. Nitekim Türkiye de savunma sanayiindeki kapasite geliştirme gayretlerinin bir sonucu olarak sert güç kapasitesi ve araçlarını önemli ölçüde geliştirerek Suriye, Kuzey Irak ve Libya gibi farklı muharebe alanlarında uygulamaya sokmuştur. Ancak günümüzde dış politika hedeflerini gerçekleştirme noktasında sert güç ile yumuşak gücün kontrollü ve dengeli bir şekilde kullanılmasının daha etkili olduğu da bir gerçektir. Arap Baharı sonrası değişen bölgesel dinamikler nedeniyle, Türkiye için güvenlik politikalarında farklı güç araçlarını birleştiren yeni stratejiler üretmek âdetâ bir zorunluluk hâline gelmiştir. Bu bağlamda başta İnsansız Hava Araçları (İHA) ve robotik savaş gereçleri olmak üzere savunma sanayiindeki kapasite geliştirme gayretleri, basit bir modernizasyon projesi olmanın ötesinde bir anlam taşımaktadır. Dahası, bir zamanlar savunma ve güvenlik araçlarında büyük ölçüde dışa bağımlı olan Türkiye, askerî gücünü azami seviyeye çıkaracak sofistike teknolojilerin geliştirilmesi, bunu gerçekleştirmek için gerekli insan kaynakları ve know-how geliştirme noktasında oldukça başarılı olarak bölgesel güç rolü oynayabilme yönünde önemli bir avantaj elde etmiştir.

Türkiye'nin jeopolitik çıkarlarının garantörü ve koruyucusu olarak hizmet veren Türk insansız hava araçlarının, yakın gelecekte çatışma bölgelerinde daha etkili biçimde kullanıma sokulması kuvvetle muhtemeldir. Nitekim Türkiye bu gidişatın farkında olarak 140'tan fazla İHA'yı TSK envanterine dâhil etmiştir. Ayrıca bu derece büyük ölçekli üretim kapasitesi ile Bayraktar TB2 Silahlı İnsansız Hava Aracı'nın (SİHA) Azerbaycan, Libya, Suriye, Irak ve terörle mücadele bölgelerinde etkili bir şekilde kullanılması Türkiye'nin İHA ve SİHA'larına olan talebi ziyadesiyle artırmıştır. Yani, başta İHA üretimi olmak üzere yerli savunma sanayiindeki kapasite artışı sonucunda Türkiye oyun kurucu/değiştirici kuvvet çarpanlarıyla sert ile yumuşak gücün kontrollü ve dengeli bir şekilde kullanılabilecek bir oyuncu durumuna gelmiştir.

Ancak şu da göz ardı edilmemelidir ki, böylesine çok yönlü ve çok görevli bir teknolojik varlığın etkili kullanımı, yeni teknolojilerin üretilmesinin yanı sıra farklı askerî norm ve komuta kontrol sistemlerinin geliştirilmesine bağlıdır.

GÜNCEL SİYASETİN ANLAMINI KAYBEDEN KAVRAMI: POPÜLİZM

Arş. Gör. Emre YÜKSEL
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Umberto Eco'nun ünlü başyapıtı *Gülün Adı*'nın Türkçe baskısında çevirmen Şadan Karadeniz kitabın ismine dair bazı bilgiler verir. Karadeniz'in aktardığına göre yazar Umberto Eco, kitaba bir anlamı işaret eden isim koyarak okuyucunun dikkatini belirli bir yöne çekmek istemediğini ve gül sembolünü bu yüzden tercih ettiğini belirtir. Yazar, kitabı için neden *Gülün Adı* ismini seçtiğini şu sözcükle açıklar: "Çünkü gül, simgesel bir şeydir ve öylesine anlamlarla yüklüdür ki, neredeyse hiçbir anlamı yoktur." Eco'nun gülünde saklı olan "öylesine anlam yüklü olma" ve "neredeyse hiçbir anlamı olmama" durumu günümüz siyasi arenasında "popülizm" kavramı için söylendiğinde yanlış olmayacaktır.

Çok açık bir biçimde, tüm dünyada ne sağ cephe ne de sol cephe popülist olduğunu kabul etmektedir. Her iki cephe de birbirini popülistlik ile suçlamaktadır. Peki, herkesin sıklıkla birbirini suçlamak için kullandığı "popülizm" sözcüğü ne anlama gelmektedir?

Kavrama dair en genel kabul görmüş tanım Cas Mudde'ye aittir ve Mudde popülizmi "Toplum 'halkın kendisi' ve 'yozlaşmış elitler' olarak iki zıt homojen gruba ayıran ve politikanın halkın isteklerini temel alması gerektiğini düşünen merkezi zayıf bir ideoloji." olarak tanımlamaktadır.

Kavrama dair en genel kabul görmüş tanım Cas Mudde'ye aittir ve Mudde popülizmi "Toplum 'halkın kendisi' ve 'yozlaşmış elitler' olarak iki zıt homojen gruba ayıran ve politikanın halkın isteklerini temel alması gerektiğini düşünen merkezi zayıf bir ideoloji." olarak tanımlamaktadır.

Popülizmde öne çıkan nokta retoriktir ve retorik popülizmin inşasında başrol oynamaktadır. Popülist retorikğin örneklerine ise yalnızca günümüz siyasetinde değil aslında Antikite'de de rastlanmaktadır. Cleon gibi, Publius Cladius gibi isimlerin söylemlerinde de kendine düşman gruplar yaratma ve halk kitlesini iki ayrı kutuba ayırma unsurları bulunmaktadır. Binlerce yıl öncesinin siyaset yapma pratikleri ile bugünün siyaset yapma pratikleri arasında aslında devasa bir uçurum olmadığı gerçeği popülizm üzerine yapılabilecek araştırmalarla kendisini bize gösterecektir. Elbette o dönemde buna popülizm denmediği de unutulmamalıdır.

Popülizm hakkında daha detaylı bilgi edinmek ve bu yerli yersiz kullanılan kavramın esasen neye karşılık geldiğini öğrenmek için Jan-Werner Müller'in *Popülizm Nedir?* ve Cas Mudde'nin *Popülizm: Kısa Bir Giriş* kitapları okunabilir.

Güney Asya'dan Türkiye'ye Yasa dışı Göç: Nedenler ve Çözüm Önerileri

Dr. Öğr. Üyesi Rahmat ULLAH

Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

Türkiye, Asyalı ve Afrikalı göçmenlerin Avrupa'ya ulaşabilmesi açısından transit ülke konumundadır (Deniz, 2016: 210). Özellikle yasa dışı yollarla Yunanistan ve Bulgaristan sınırlarını geçerek Avrupa'nın gelişmiş ülkelerine ulaşmaya çalışan göçmenler, Türkiye güzergâhını kullanmaktadır. Bu amaçla son yıllarda Güney Asya ülkesi Afganistan, Bangladeş ve Pakistan'dan binlerce kişi İran toprakları üzerinden Türkiye'ye yasa dışı yollarla giriş yapmış (Bodur, 2010: 108; Sever, 2015: 73) ve bunlardan bazıları güvenlik güçleri tarafından yakalanıp sınır dışı edilmiştir. Yakalanmayan ve Avrupa sınırlarını geçemeyen kişiler ise kayıtsız olarak Türkiye'de ikamet etmek zorunda kalmaktadır. Bakıldığında, Güney Asyalı kaçak göçmenlerin ortak özellikleri genç ve erkek olmalarıdır. Özellikle Afganistan'da son 20 yıldır devam eden dış müdahale ve iç çatışma süreci sebebiyle Türkiye'ye yasa dışı yollarla giriş yapan Afganlar'ın çoğunlukla erkek oldukları görülmektedir. Bangladeş ve Pakistan'da son dönemde iç çatışma ve siyasi kriz görülmemekle birlikte, bu ülkelerden düzensiz olarak Türkiye'ye giren genç erkek sayısı da az değildir. Yakalanan ve Türkiye'de ikamet etmekte olan Güney Asyalı kaçak göçmenlerin temel hedefinin Avrupa'ya ulaşmak olduğu bilinmektedir. Dolayısıyla bu bölgeden düzensiz göçün temel sebeplerini ülkelerindeki işsizlik, aile tarafından gelir baskısı, yüksek gelir hırsı, kaliteli yaşam hırsları, bilgisizlik, diğer kaçak göçmenlerin Avrupa'ya ulaşımı, insan kaçakçıların cazip teklifleri ve tuzakları vb. (Ullah, 2018: 73-75) olarak sınıflandırmak mümkündür. Ayrıca bu ülkelerden gelen kişilerin çoğunlukla İran topraklarını kullanmaları da dikkat çekicidir. Özellikle Afganistan ve Pakistanlı göçmenler, sınır komşuları İran topraklarına kolay erişebilirken Bangladeşli göçmenler, Pakistan ve Umman toprakları üzerinden İran'a giriş yaparak Türkiye sınırlarını geçmektedirler. Bu tür göçlerin arkasında örgütlü insan kaçakçıları önemli rol oynamaktadır (Hamsici, 2021; Öksüz, 2019: 58). İran topraklarını geçerken göçmenlerin insan kaçakçılarına kişi başı 1000-1500 Dolar ödedikleri bilinmektedir (Erdem, 2021; Ullah, 2018). Aynı şekilde Türkiye sınırı ve Avrupa sınırlarında da büyük miktarda para ödemesi gerekmektedir. Türkiye'ye yönelik bu türden düzensiz göçlerin önlenmesi için İran ve ilgili ülkelerle ortak çalışmalarının yürütülmesi (Congar, 2019; Göç İdaresi Genel Müdürlüğü, t.y.) ve insan kaçakçılığı yapan örgütlerin ortadan kaldırılması ciddi önem arz etmektedir. Bunlarla birlikte İran sınırına duvar örülmesi (BBC, 2021) ve sınır güvenliğinin üst seviyeye çıkarılması da oldukça önem taşımaktadır.

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız.](#)

Sağlık- Psikoloji

Trauma'nın Erken Dönem Kökleri

Dr. Öğr. Üyesi Alişan Burak YAŞAR
Psikoloji Bölümü

Bireyler kendi günlük yaşam deneyimlerinin dışında travmatik bir olay yaşadıklarında bu olaya anlam vermekte ve doğru hareket etmekte güçlük çekerler. Trauma yaşayan insanların dünyaya bakışı olumsuz etkilenebilir ve bu kişiler dünyanın güvenilir olmadığına, insanların kötü olduklarına ve yaşadıkları olumsuz deneyimin suçlusunun kendisi olduklarına inanabilir. Yapılan pek çok araştırmaya göre duygusal, fiziksel veya cinsel istismardan oluşabilen çocukluk çağı travmalarının, kişileri ergenlik ve yetişkinlik dönemlerinde psikolojik bozukluklar geliştirmeye yatkın kılmaktadır.

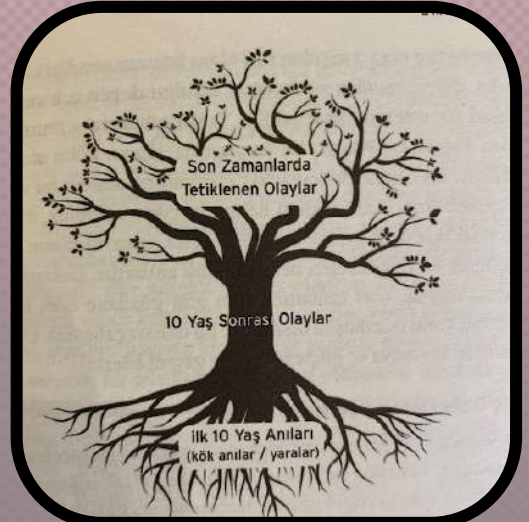
Duygusal olarak bakıldığında bu kişilerin, deneyimledikleri olumsuz duygularla başa çıkmak ve kabullenmek yerine onlardan kaçma eğilimi gösterdikleri görülmüştür. Bunun önemli bir sebebi; ebeveynleri tarafından çocukluk döneminde olumsuz duygularının küçümsenmesi, bu duygularla ilişkili olarak cezalandırılma, uzun süreli ve tekrarlayıcı bir şekilde duygusal istismarın devamı gösterilebilir.

Özellikle istismar ve ihmali içeren travmatik geçmiş yaşam deneyimleri, insanlarda depresyon ve anksiyete belirtilerini tetiklemektedir. Kişiler ne kadar uzun süre ve ne şiddette istismara maruz kalırlarsa, depresyon ve anksiyete bozukluklarına yakalanma riskleri o derece artmaktadır. Bu ilişkiyi açıklayan bir teoriye göre, insanların yaşanan olumsuz olayları içselleştirerek işlevsel olmayan şemalar oluşturması ve kendisine, dünyaya ve geleceğine dair umutsuz bir bakış açısına sahip olması psikopatolojiye yol açmaktadır. Travmaya maruz kalan çocuklarda yüksek bir öfke düzeyi, sorunlarla baş etme konusunda güçlük, aile üyeleri ve akrabalarıyla sorunlu ilişkiler kurma gibi sonuçlar görülür.

Doğrudan travmaya ek olarak kişiler ikincil travmalar da yaşayabilirler. İnsanların bir travmatik olayı izleyerek kendilerini sorumlu tutmaları veya başkaları tarafından bu olay adına sorumlu tutulmaları ikincil travmaya sebep olabilir. Bu noktada insanların geçmiş yaşantıları, bireysel özellikleri, ailesel/çevresel yapıları ve baş etme mekanizmaları travmayı ele alış biçimlerini etkiler. Ancak araştırmalara göre bu bağı etkileyen en önemli etken algılanan sosyal destektir. Sosyal destek sayesinde insanlar sevildiğini ve anlaşıldığını hissederler, çaresizlik ve yetersizlik hisleri azalır, işlevsel olmayan düşüncelerini realite ile değiştirirler ve patolojik yanıtların gelişme riskini düşürürler.

ABD'de yaşamları boyunca en az bir kere travmatik bir olaya maruz kalan yetişkinlerin oranı %90 olarak tespit edilmiştir. Bu yüksek oranı göz önüne aldığımızda, travmaya bağlı gelişen semptomların azaltılması adına yapılacak psikolojik müdahaleleri belirleyip değerlendirmek önem arz etmektedir. Örneğin, travma odaklı bilişsel davranışçı terapi; kişilerin düşünce biçimleri, duygusal yanıtları ve işlevsel olmayan davranışlarını hedef alarak baş etme mekanizmalarını güçlendirir, gevşeme egzersizleri uygular, kişileri psiko-eğitim ile doğru bilgiye ulaştırır ve kişiler arası iletişimi güçlendirir. Bu noktada çocukların aileleri ile travmatik olaylar hakkında konuşabilmesi ve bunun üzerine çalışması, ileriki dönemlerde çıkabilecek olan patolojik yan etkileri azaltabilir.

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

Kaynak: "AB, Yaşar. EMDR Terapisi ile Beyinde Değişim, Psikonet Yayınevi, 2021"

Travma Sonrası Yas

Dr. Öğr. Üyesi Esra SAUAŞ
Psikoloji Bölümü

Travma, pek çok farklı tanımı olsa da özünde bireyde stres seviyesinin yükselmesine yol açan tüm olaylardır. Kişiyi günlük rutininden alıkoyan, beklenmeyen, korkuya ve paniğe yol açan her olay bu grupta yer alabilir. Yangın, deprem, sel, doğal felaketler; savaş, terör saldırısı, teknoloji saldırısı, fiziksel saldırıya uğramak, patlamaya şahit olmak, zehirlenme veya trafik kazaları gibi (bilinçli olarak yapılan/planlanan) insan kaynaklı felaketler; hava kirliliği, köprü çökmesi, nükleer kaza, başışıklık kaybı, gaz patlaması, finansal değişim ve taşınma gibi insan etkisiyle olan felaketler bu grupta sayılabilir.

Aslında travmatik olaylar hayatta var olduğumuz sürece her an karşılaşılabileceğimiz, strese yol açan her tür durumdur. Bu durumlara herkes maruz kalabilir. Kimi insanlar aynı olayı sükûnetle karşılarken kimileri yaşanan olay sonrasında günlük yaşama dönmekte zorluk çekebilir ve ruhsal denge ile birlikte biyolojik ve sosyal dengenin toparlanmasında da güçlük çekilebilir. Her türlü travma sonrasında büyük ya da küçük oranda yas duygusunu yaşıyor olmak anlaşılır ve normal bir süreç iken yas duygusunu yaşamayı engelleyen etmenler bu sürecin uzamasına ve karmaşıklaşmasına neden olabilmektedir. Bu karmaşıklığın süresi uzadıkça da travma sonrasında yaşanan yas süreci normalin dışına çıkıp psikolojik ve psikiyatrik güçlüklerle yol açabilmektedir.

Normal olarak görülen yas, tüm travmatik olaylar sonrasında değişime biyolojik, psikolojik, ve sosyal olarak yeniden uyum sağlayabilme sürecinde görülen birçok güçlü pozitif ve negatif çarpık duyguyu içinde barındıran en kök duygudur. Bu duygular roller coaster (hız treni) gibi gün içerisinde aşırı uçlarda olmasa da çeşitli iniş çıkışlara neden olurken birey günlük yaşamına devam ediyor olur. Böylelikle de yas duygusu, o bireyin yaşadığı kayba yönelik yasına özel olan süre içerisinde iyileşir. Aynı kaybı yaşayan birçok kişi birbirinden farklı yas tepkileri verirken aynı kişi başka travmatik olaylarda farklı yas tepkileri verip sürecin farklı ilerlediğine şahit olabilir. Çünkü ilişkilerin biricikliği kadar o ilişkiye/kayba yönelik yas da biriciktir. Örneğin, ülkemizde en son yaşanan sel felaketi sonrasında bazı bireyler içe kapanıp yalnız kalmaya ihtiyaç duyarken bazı bireyler de sevdikleriyle daha çok zaman geçirmeye veya yeniden sel olabileceğinden korkup sürekli tetiklik hâli yaşamış olabilir. Tüm bunlar, travma sonrası yaşanan yas sürecinde normal kabul edilen ve anlaşılabilen durumlardır. Hatta yas duygusu esnasında bedensel olarak yaşanan birçok değişim de gözlemlenebilmektedir: titreme, iştah ve uyku değişimleri, dikkat ve odaklanmakta güçlük, göğüste sıkışma, nefeste güçlük vb. Bunları yaşıyor olmak, belirli bir süre için anlaşılır olarak değerlendirilir; ancak süreç içerisinde bu durumların yoğunluk, şiddet ve sıklığında azalmalar görülmüyor hatta artış söz konusu oluyorsa ve birey bu duyguduruma rağmen hayatın günlük akışında yer almakta zorlanıyor ise bu durum travma sonrasında yas sürecinin normal seyrinde ilerlemediğine işaret eder. Çünkü birey yaşadığı travmadan sonra yas sürecinde takılı kalmış olabilir (Coifman vd. 2007). Böyle bir durumda, o yas süreci çözümlenmedikçe semptomlar ve güçlükler giderek artarak bireyin daha çok zorlanmasına yol açar (Savaş, 2020). Bu bireyler giderek çevresindekilere daha çok öneriler duymaya başlarlar; ancak onların tamire ihtiyaçları yoktur, anlaşılmaya ihtiyaçları vardır ve toplumsal mitler ya da bir başkasının yasında o kişiye iyi gelen bir şeyin kendisine de iyi geleceğine inanarak zorlanmaktan rahatsızlık duyarlar (Bonanno ve Kaltman, 2001). Yas bir yok oluş ya da yok ediş değil, çözümlenmesi ve tamamlanması gereken duygular, hayaller, ve pişmanlıklardır. Bu sebeple yas çalışmak, yası çözümleyip sevilen biri ya da bir şey ise sevgiyle yaşatabilmek, tamamlanıp gönderilmesi gereken biri ise şu ana kadarki ilişkinin bütününe görüp gelecekteki olası hayalleriyle beraber gönderiyor olmaktır (Savaş, 2020). Böylelikle travma sonrasında yaşanan normal veya patolojik yas, travma sonrası bir psikiyatrik bozukluğa dönüşmeden iyileştirilebilen, bireyin travmanın başına gelmesini krizden çok fırsata dönüştürüp travma sonrası olgunlaşmayı deneyimlemesini de sağlayan özel bir olay olmaktadır.

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

SOSYO- GÜNDEM

Gündeme Erişimde Geleneksel Medya Yerine Sosyal Medya

Dr. Öğr. Üyesi Aysun KAYA DENİZ
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

İstanbul Gelişim Üniversitesi Kamuoyu Toplum ve Araştırma Merkezi tarafından hazırlanan “Sosyoekopolitik Gençlik Araştırması Raporu” sonucuna göre İstanbul’da yaşayan 18-30 yaş aralığındaki gençlerin politikadan spora, toplumu ilgilendiren birçok alanı sosyal medya üzerinden takip ettiği ve yaşanan olaylardan haberdar olduğu ortaya çıkmıştır. Günümüzde bireylerin tüketim alışkanlıklarından eğitim süreçlerine kadar gündelik yaşamı kapsayan birçok alan dijital ortam üzerinden var olmaya başlamıştır. Özellikle internet çağına hâkim olan genç kesim için akıllı telefonlar başta olmak üzere dijital ortamlara erişim sağlanabilecek her türlü akıllı cihazlar gündelik yaşamın vazgeçilmez bir parçası hâline dönüşmüştür. Vakitlerinin çoğunu internette geçiren bu genç kesim, toplum tarafından çoğunlukla “sosyal medyayı eğlenerek vakit geçirmek için kullanan ve gündemden uzak duran” bireyler olarak algılanmaktadır. 18-30 yaş aralığında yer alan 400 kişilik bir gruba uygulanan anket sonuçlarına göre aslında gençlerin gündemi takip etmek için geleneksel medya yerine sosyal medyayı tercih ettikleri ve toplumu ilgilendiren konuları takip ettikleri ortaya çıkmıştır.

Sosyal medyanın geleneksel medyaya göre daha tarafsız olduğu inancına sahip olan gençler, gündemi televizyon seyretmek, gazete okumak ve radyo dinlemek yerine sosyal medya üzerinden takip etmektedir ve tarafsız bilgiye erişimde geleneksel medya yerine sosyal medyaya güvenmektedirler. Gençlerin en çok tercih ettiği sosyal medya platformu ise açık ara fark ile Instagram olmuştur. Instagram’dan sonra en çok tercih edilen ikinci sosyal medya platformu Twitter, üçüncüsü ise Facebook’tur. Gençlerin sosyal medya üzerinden sadece gündemi takip etmediği, aynı zamanda yüzde 70’lik gibi büyük bir çoğunluğun da toplumu ilgilendiren konular hakkında kendi sosyal medya hesapları üzerinden düşüncelerini ifade ettikleri elde edilen bir başka sonuçtur. İnternet aracılığı ile gündem ile ilgili haberlere farklı kaynaklardan farklı bakış açıları ile erişebilen gençler, böylelikle okudukları haberleri analiz ederek kendi bildikleri çerçevesinde yorumlamakta ve yorumladıkları düşüncelerini de sosyal medya üzerinden paylaşmaktadırlar.

Bu çalışma ile gençlerin toplumu ilgilendiren konular hakkındaki ilgisizliklerine yönelik algı ortadan kalkmış ve gençler arasında sosyal medyanın daha tarafsız olduğu düşüncesi doğrultusunda geleneksel medya araçlarının artık çok tercih edilmediği ortaya çıkmıştır.

Zeus'a Adanmış Yarışlar: Olimpiyat Oyunları

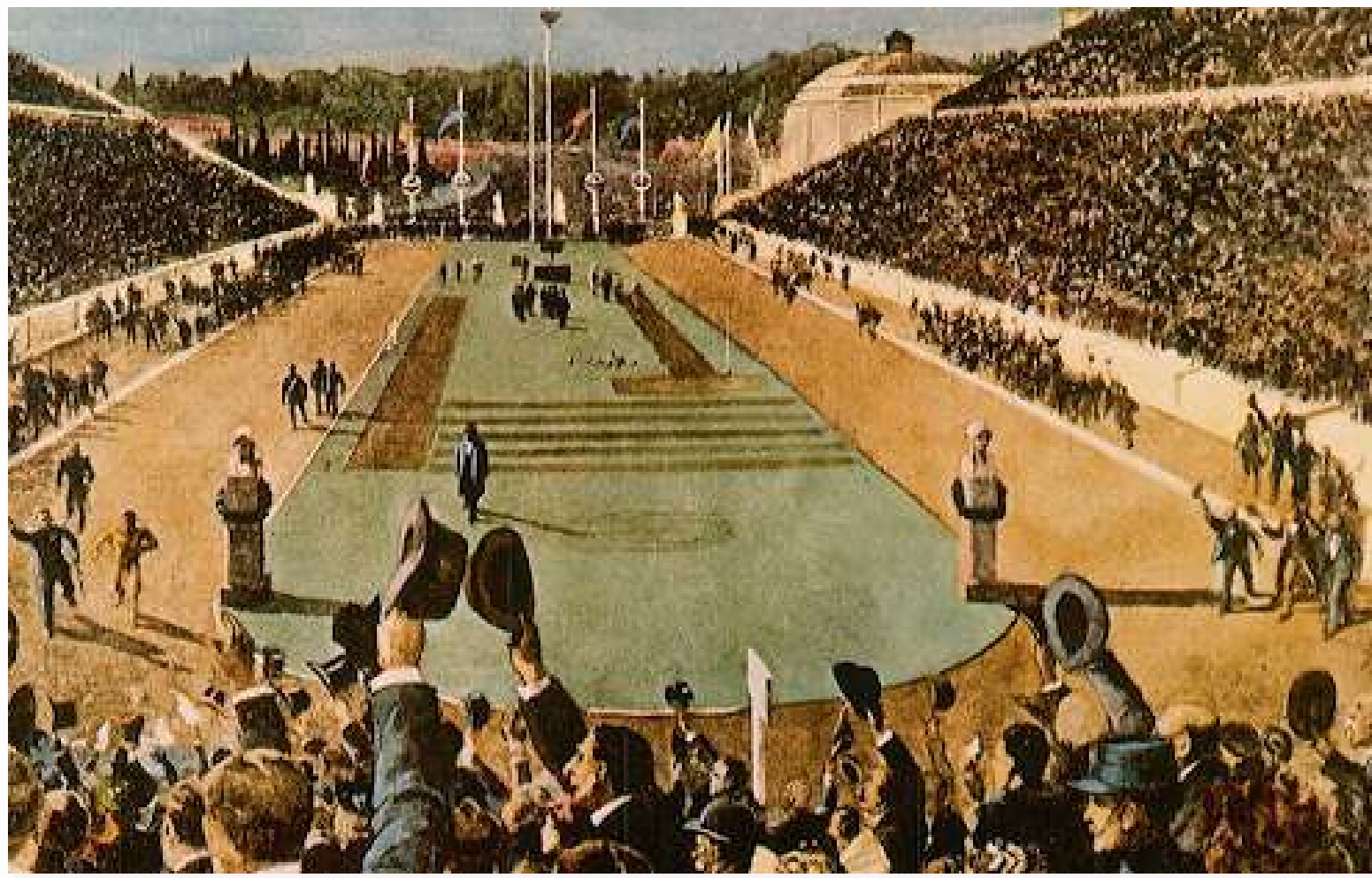
Dr. Öğr. Üyesi Sinem TUNA
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

Tarihin en uzun yarışları olan Olimpiyat Oyunları'nın çıkış noktası Antik Helen kültürü olmakla birlikte günümüzde bu oyunlar altı kıtayı, tüm ulusları, ırkları, dilleri ve dinleri kapsayarak devam etmektedir. 2020 Yaz Olimpiyatları ya da diğer adıyla 32. Yaz Olimpiyatları, Covid-19 küresel salgını nedeniyle bir yıl ertelenerek 24 Temmuz - 9 Ağustos 2021 tarihleri arasında ve yine küresel salgının gölgesinde tamamlandı. Toplamda 113 madalyayla yarışları birinci sırada tamamlayan Amerika Birleşik Devletleri'ni Çin ve Japonya takip etti. Türkiye ise 13 madalya ile 32. Yaz Olimpiyatları'na veda etti.

Modern zamanların en büyük ve en kapsamlı organizasyonu olan Olimpiyat Oyunları, M.Ö. 776'dan M.S. 395'e kadar her dört yılda bir düzenlenerek Antik Yunan dünyasındaki tüm vatandaşların ilgisini çekiyordu. Olimpia; hem komşu şehirlerden, hem kolonilerden, hem de sömürgelerden gelen pek çok kişiye oyunlar boyunca ev sahipliği yapmaktaydı. Zeus'un onuruna yapılan bu yarışlar için Olimpia'ya gidenler, kutsal Altis'i de tavaf ediyorlardı.

Olimpiyatlar'ın kökenine mitolojide de rastlamak mümkündür. Bir söylenceye göre Olimpiyat Oyunları'nı var eden Zeus'un oğlu, yarı tanrı yarı insan Herkül'den başkası değildi. Herkül, Olimpia'da bir düzlük alan yaratıp Altis'in sınırlarını belirlemiş ve babası Zeus için ilk yarışları başlatmıştı. Yarışların başlama amacı Herkül'ün başarılması neredeyse imkânsız 12 görevinden birini kutlamaktır. Bir diğer inanişâ göre ise Olimpiyat Oyunları'nın başlangıcı yerel kahramanların cenaze törenlerindeki oyunlara dayandırılmaktadır.

Olimpiyat Oyunları'nın başlangıcı M.Ö. 776'ya dayandırılmakla birlikte, bu tarihten çok daha önce başladığı bilinmektedir. Helen kültüründe kullanılan ay takvimine göre dört yılda bir düzenlenen oyunların yapıldığı günler hasat şenliklerine denk getirilmiş ve bununla birlikte kutlanmıştır. Kadınların Olimpiyat Oyunları'na katılması yasaktı ancak her dört yılda bir kendi yarışmalarını yani Hera Oyunları'nı düzenleyebiliyorlardı.

İç savaş, karışıklıklar ve göçlerin egemen olduğu Yunan coğrafyasında, Olimpiyat Oyunları'nın başlaması için ateşkes ilan edilirdi. Böylece Olimpia'ya gidenlerin can güvenliği sağlanmakta ve ateşkesi uymayanlar en ağır şekilde cezalandırılmaktaydı.

Beş gün süren Olimpiyat Oyunları'nın hazırlıkları ise yaklaşık bir yılda tamamlanıyordu. Koşu, disk atma, cirit atma, uzun atlama, güreş, boks, araba yarışları, at yarışları Olimpiyat Oyunları'ndaki başlıca yarış kategorileriydi.

Kazanan atletler, kutsal zeytin ağacından yapılmış çelenklerle kutlanmakta, şan ve şöhrete kavuşmaktaydı. Taç giyme törenine ait farklı varsayımlar olmakla birlikte hangisinin gerçeği yansıttığı bilinmez. Gece boyu devam eden şenliklerle birlikte kazanan atletlerin heykelleri de yapılmaktaydı.

Sosyalleşme Zamanı

Arş. Gör. Zeynep ÖZCAN
Reklamcılık Bölümü

Bu ay hazırlanan bültenimizde Google Arts & Culture'da yer alan sanal müzelerden Almanya'daki Nürnberg İletişim Müzesi, Rusya'daki Bolşoy Tiyatrosu ve İtalya'daki Venedik Doğa Tarihi Müzesi'ni ele aldık. Diğer sanal müzelere erişmek için [tıklayınız](#).

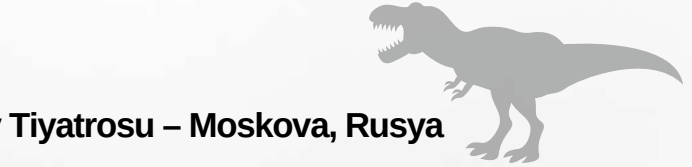
Nürnberg İletişim Müzesi – Nürnberg, Almanya

Sinyal araçlarından eski telefonlara, çevirmeli santral ekipmanlarından tarihi bilgisayarlara ve yazı kültürünü gösteren arkeolojik buluntulara kadar pek çok eser Nürnberg İletişim Müzesi'nde yer alıyor. Ana tema olarak insan iletişimine odaklanan sergiyi deneyimlemek için [tıklayınız](#).

Bolşoy Tiyatrosu – Moskova, Rusya

Rusya'nın sembollerinden biri olan Bolşoy Tiyatrosu, Rus sahne sanatları tarihine büyük katkıda bulunmuştur. Dünyanın en teknik donanımlı tiyatro binaları arasında yer alan Bolşoy Tiyatrosu, geçmişten günümüze birçok restorasyondan geçmiştir. Tiyatro binasını ziyaret etmek için [tıklayınız](#).

Venedik Doğa Tarihi Müzesi – Venedik, İtalya

Venedik Doğa Tarihi Müzesi, 13. yüzyılın ilk yarısında Pesaro ailesi tarafından yaptırılan Fontego dei Turchi sarayında yer almaktadır. Müze, 1923'ten bu yana kentin başlıca tarihî ve bilimsel koleksiyonlarını, çeşitli özel koleksiyonlarını ve daha pek çok eseri bünyesinde barındırmaktadır. Müzeyi sanal olarak deneyimlemek için [tıklayınız](#).

Etkinlik İstanbul

SosyoCom ailesi olarak bu ayki sayımızda sizler için KüçükÇiftlik'teki "Bahçe Sineması", İstanbul Kültür Sanat Vakfı tarafından düzenlenen "Filmekimi" festivalini ve "Sağlıcakla Kal" sergisi ve 212 Maganize tarafından gerçekleştirilen "212 Photography Istanbul" etkinliklerini seçtik.

KüçükÇiftlik Film Kulübü Sunar: Bahçe Sineması

31 Ağustos - 5 Ekim 2021 tarihleri arasında düzenlenen etkinlikte her Salı günü izleyiciler, birbirinden güzel filmler ile buluşuyor. Huzurlu bir bahçe ortamında vizyon filmleri ve klasiklerle izleyicilerin farklı bir sinema keyfi yaşayacağı etkinlik hakkında detaylı bilgi almak için [tıklayınız.](#)

Filmekimi

Küresel salgın nedeniyle ara verilen Filmekimi bu yıl sinemaseverlerle buluşuyor. İKSV bünyesinde düzenlenen Filmekimi, sosyal medya hesabı üzerinden yapılan duyuruya göre 8-17 Ekim 2021 tarihleri arasında gerçekleşecek. Filmekimi hakkında detaylı bilgi için [tıklayınız.](#)

212 Photography Istanbul

212 Maganize tarafından gerçekleştirilen 212 Photography Istanbul sergi, atölye, söyleşi, film gösterimi, panel ve portfolyo incelemesi gibi çeşitli etkinlikleri içeriyor. Etkinlik, çeşitli disiplinlerden yaratıcı insanları fotoğraflarla ilgili kültürel bir platformda buluşturmayı amaçlıyor. Yapı Kredi Bomontiada'da gerçekleşecek olan 212 Photography Istanbul hakkında detaylı bilgiye erişmek için [tıklayınız.](#)

İstanbul'da Ekim köşemizde, bu ayki etkinliklerin başlıcalarını sizler için derledik. Detaylara erişmek için <https://kultur.istanbul/> ve <https://kultursanat.istanbul/> adreslerini ziyaret edebilirsiniz.

İstanbul'da Ekim...

Etkinlik Türü	Etkinlik Adı	Tarih	Yer
Atölye & Eğitim	Antonina Online Mektep	01.09.2021-2 8.11.2021	Çevrim İçi
	Global Marketing Summit & Exhibition 21	19.10.2021-2 2.10.2021	Çevrim İçi
Konser	Peter ve Kurt Senfonik Masalı	15.02.2021-3 1.12.2021	Çevrim İçi
	Hakan Tamar ile Mod Sessions	16.03.2021-3 1.12.2021	Çevrim İçi
Film Gösterimi	KüçükÇiftlik Film Kulübü Sunar: Bahçe Sineması	10.08.2021-0 5.10.2021	Küçükçiftlik Park
	Filmekimi	08.10.2021-1 7.10.2021	İKSV
Sergi	Voronoï	27.0.2.2021-3 1.12.2021	Pera Müzesi
	İstanbul Oyuncak Müzesi Etkinlikleri	01.01.2020-3 1.12.2021	İstanbul Oyuncak Müzesi
Söyleşi	Kahverengi Yol Panoları	04.12.2020-3 1.12.2021	Çevrim İçi
	Sahne Tozu Yutanlar	16.03.2021-3 1.12.2021	Çevrim İçi
Tiyatro	Cimri	12.02.2021-3 1.12.2021	Çevrim İçi
	Bir Yaz Gecesi Rüyası	18.03.2021-3 1.12.2021	Çevrim İçi
Festival	212 Photography Istanbul	01.10.2021-1 1.10.2021	Çeşitli Mekanlar
	Boğaziçi Film Festivali	23.10.2021-3 0.10.2021	Boğaziçi Üniversitesi Albert Long Hall Kültür Merkezi

İGÜ - ÖĞRENCİ

Habersizlik

Aslı Songül ÖZBAY

Reklam Tasarımı ve İletişimi Bölümü

3. Sınıf Öğrencisi

Habersizlik... Çoğu şeyden habersiz yaşıyoruz son zamanlarda. Oysaki dünyadaki gelişmeleri rahatlıkla takip edebileceğimiz, olan bitenlerden anında haberdar olabileceğimiz bir çağda yaşıyoruz. Her şeyden haberdar olabildiğimiz bu çağda ne yazık ki hislerden haberdar olamıyoruz.

Birine "Nasılsın?" diye sormadan o kişinin ne hissettiğini bilemeyiz, ancak yüzündeki ifadeden tahmin edebiliriz. Bazı tahminler yanıltıcı olabilir. Zira bazı insanlar vardır ki bütün acılarını tebessümle örterler, umutsuzluklarını ise gözlerinin ışıltısına hapsederler. Bu insanların gülümsemeleri Dostoyevski'nin bir sözünü anımsatır bana: "İnsanların yüzüne iyi bakın. Acısı çok olanın gülüşü çok güzel olur." Kışı yaza çeviren gülümsemelerine rağmen içlerinde fırtınalar kopar da kimseler bilmez.

İnsanlar arasındaki mesafelerin de iletişim sorunlarının da temelinde yatan şey aslında habersizliktir. Küresel salgın döneminde habersizliğin insan yaşamını ne denli etkilediğinin ve yaşamı iyice ele geçirdiğinin farkına vardım. Duyarsızlık değil asıl sorun, habersizlik. İnsanlar duyarsız oldukları konuların detaylarından haberdar olsalardı yine aynı duyarsızlıkla yaşamaya devam ederler miydi? Sanmıyorum. En çok iletişim hâlinde olduğunuz, en sevdiğiniz insanı düşünün. O insanın şu anda ne yaptığını biliyor musunuz? Peki ya nasıl hissettiğini? Her "İyiyim." diyen iyi değildir. Gerçekten nasıl olduğu merak edilerek "Nasılsın?" diye sorulmasının üzerinden o kadar uzun zaman geçmiştir ki içindeki hisler çığ gibi büyümüştür. Sevdiğiniz bir insana nasıl olduğunu sorun. İyi olduğunu söylese birazdan söyleyeceğim şeyi düşünün. İyi olduğunu söyleyenler, gerçekten iyi hissediyo mudur yoksa uzun zamandır gerçekten nasıl olduğu merak edilmediğinden "Nasılsın?" sorusuna vereceği cevap otomatikleşmiş midir? Teknoloji çağında yaşıyoruz. Yaşamımız gittikçe teknolojikleşiyor; insanlık robotlaşmıyor ya da makineleşmıyor. Uyanın! Gerçekte ne hissediyorsanız tüm saflığıyla söyleyin. Sevdiklerinizi, içinizde çığ gibi büyüyen hislerden haberdar edin.

BÖL VE İNŞA ET: KISA VADELİ HEDEFLER BELİRLEMENİN GÜÇLÜ TEKNİĞİ

Kevi BEQİRAJ

Mimarlık (İngilizce) Bölümü 4.Sınıf Öğrencisi

Daha iyi bir gelecek umuduyla genç yaşta yurt dışında okumak için kendi ülkemi terk ettim. O yabancı ülkeye adım atana kadar içim coşkuyla doluydu; ancak ondan sonra korku varlığını fethetti. Yıllarımı tanımadığım bir toplumda geçirmek üzereydim. Yolculuk uzun olacaktı ve sanki yanlış bir şey yapmışım gibi görünüyordu. Kendime dönem sonuna kadar kalacağıma söz verdim ve sonrasında kalıp kalmamaya karar verecektim. Sonra kendime bir dönem daha söz verdim. Ondandır sonra bir yıl daha... Böylece, hiçbir şey beni kararımdan döndüremedi.

Ülkeye uyum sağlamak için kullandığım tekniğin o zamanlar farkında değildim. bu teknik ticari dünya tarafından uzun süreli hayatta kalma aracı olarak kullanılmıştır. Ancak bu, onu çabalarımızda daha az yararlı kılmaz. Kelimenin tam anlamıyla kısa vadeli bir hedef, kısa sürede ulaşmak istediğimiz bir şeydir. Teknik, ne kadar soyut ve vizyoner olursa olsun, hedefleri zihnimize iletmek için somut yollar kullanır.

Gelecek çok dinamiktir ve öngörülmesi zordur. Kalıplara nasıl derleyeceğimizi tam olarak bilemediğimiz geniş verileri içerir. Bu nedenle uzun vadeli vizyonlarımız, keşfedene kadar bilemeyeceğimiz için aynı anda yüzüyor veya batıyor olabilir. Böylece yakın gelecekteki hedef belirleme konusu öne çıkmaktadır ve işte tam da bu yüzden önemlidir.

- Doğuştan kısa bir süre gerektiren ve anında ödüllendirilen görevleri yerine getirmeyi seçiyoruz ve uzun süreli görevlerden kaçıyoruz. Kısa vadeli hedeflere ayrılmak, bizi yalnızca kilometre taşlarını gerçekleştirmeye yatkın kılmakla kalmayacak, aynı zamanda anında ödüllendirecektir.
- Bir aktiviteye dalmak, yeni aydınlatıcı fikirlerin doğuşu için mükemmel bir teşvik. Kasıtlı katılım, insan düşüncesinin ilerlemesinin bir nedenidir. Dolayısıyla bir "alamet" beklemek yerine, kısa vadeli hedefler belirlemeye çalışmak yeni fikirleri ortaya çıkaracaktır.
- Görevleri yerine getirirken elde ettiğimiz motivasyon uzun süreli ve güven oluşturur. Kısa vadeli görevleri art arda tamamlarken motivasyon emilir ve motivasyonu azaltan etkenlere karşı yolu garanti eder.

- Çeşitli etkinliklere gerçek zamanlı katılım, sebat etmekten keyif aldığımız şeyleri ortaya çıkarır. Kısa vadeli hedefler belirlemek, bir vizyon üzerinde çalışmaktan zevk alıp almadığımız konusunda harika bir kanıt olabilir. Böylece tutkularımızı anlamak daha kısa sürecek ve başka arayışlara kolayca geçebileceğiz.
- İlham tahmin edilemez. Beklenmedik bir anda sizi bulabilir ve gerektiğinde sizi çaresiz bırakabilir. Birçok yazar ilhamın, tamamen boşalmadan önce kapatılması gereken bir pil gibi olduğuna inanır. Bu nedenle ilham, her geçen gün yıpranır. Kısa vadeli hedefler, diğer dönüm noktası kurmak için daha fazla ilham getirerek ilham pilini koruyacaktır. Bu faydaları, arzu ettiğimiz her şeye ulaşmak için kısa vadeli hedefler belirlemenin önemine vurgu yapan bir inançla ve içtenlikle sıralayabilirim.

Kaynağa erişmek için [tıklayınız](#).

POTA'YA BİR ÜÇLÜK: AHMET TOKLU İLE SİNEMA ÜZERİNE

Gizem SEVER
Radyo, Televizyon ve Sinema
Bölümü 4. Sınıf Öğrencisi

İlk uzun metrajlı filmi *Pota* ile İspanya'dan üç ödül kazanan yönetmen ve senarist Ahmet Toklu, film yapım süreçlerini ve sinema yolculuğunu SosyoCom'a anlattı.

Usta yönetmen Pedro Almodovar'ın doğduğu şehirde Almodovar Vakfı tarafından düzenlenen 8'inci Calzada de Calatrava Uluslararası Film Festivali'nde "En İyi Yönetmen", "En İyi Film Seyirci" ve "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu" (Bahar Hacibektaşoğlu) ödüllerini kazanan TRT ortak yapımı *Pota*; İspanya'da düzenlenen Cerdanya Film Festivali'nde de "Sosyal Temalı En İyi Film" ödülüne layık görüldü. Bu yıl 51'incisi düzenlenen ve Dünya'nın en prestijli çocuk filmleri festivallerinden biri olan İtalya Giffoni Film Festivali'nde de yarışma filmi olarak seçilen bol ödüllü film, aynı zamanda Türkiye'nin en büyük sinema festivallerinden olan Antalya Film Festivali'nde uzun metraj senaryo dalında Sümer Tilmaç ödülünü kazandı. *Pota*'nın serüvenini yönetmeni ve senaristi Ahmet Toklu'dan dinledik.

Gizem Sever: Bir öykünün, bir fikrin filme dönüşme yolculuğu nasıl ilerler? *Pota* için bu süreç nasıl işledi?

Ahmet Toklu: Öncelikle bir fikirle yola çıkıyorsun. Benim serüvenimde bu süreç bir fikrin doğmasıyla başlıyor. Kafamın içinde film olabileceğini düşündüğüm birçok hikâye oluyor. Bunların bir kısmına yaklaşırken bir kısmına uzaklaşıyorum. *Pota*, uzun süredir düşündüğüm bir öyküydü. Senarist ve öykü yazarı arkadaşım Eda Tezcan ile sohbet ederken bahsettim *Pota*'dan. Fikri beğenmesi benim için tetikleyici bir unsura dönüştü. Senaryo yazım süreçleri normalde uzun ve sancılı olur. Fakat hikâyeye yoğunlaştıkça defalarca kafamın içinde izlemeye başladım filmi, sahneleri tekrar tekrar düşündüm ve böylece iki gecede tamamladım senaryoyu. O iki gece içinde yazdığım senaryo filmin son hâli oldu. Benim için de enteresan bir serüvendi.

Gizem Sever: Ziyaret etme şansına eriştiğim ilk set *Pota*'ydı. Sizi izlerken hissettiğim duygu, yarattığınız dünyanın tanrısı olduğunuz idi. Yaşanmış bir hikâyeye olması sebebiyle sormak istiyorum bu soruyu: Yaşayarak dâhil olduğunuz bir hikâyeye daha sonra yönetmen olarak şahit oldunuz. Bu kadar içinde olduğunuz bir öyküye yeterli uzaklıktan bakmak nasıl mümkün oldu?

Ahmet Toklu: Filmde gördüğünüz atmosfere yakın bir atmosferde büyüdüm. Tabii ki insanın günlük hayatındaki gerçeklikle film kurgusunun gerçekliği birbirinden çok farklı şeyler. Dolayısıyla hayatta çok etkileyici olan bir durum, filmin içerisinde çok da matah bir şey olmayabilir. Hayatın içerisinde sizi etkileyen bir durumu film gerçekliği içerisinde dramatize etmek zorundasınız. Ben de filmde açıkçası bunu yapmaya çalıştım. *Pota*, evet, bizim çocukken yaşadığımız bir olaydı ama filmin içerisinde benim kurduğum dünya kurmacaydı. Dolayısıyla bana en çok faydası olan kısım bu atmosfer kurma kısmıydı. Çünkü bir filmde en zor şeylerden birisi o atmosferi kurmak bence. Dolayısıyla alışkın olduğunuz ve içinden geldiğimiz bir dünya olduğu için orada tercihleri yapmak daha kolay bir hâl geliyor. Karakterlerin altını daha güçlü doldurabiliyorsunuz. Çünkü gerçek kişilerden yola çıkarak oluşturduğunuz kurgu karakterler olduğu için onların da reflekslerini, altyapılarını tanıyorsunuz. Filmin atmosferini kurma açısından o dünyaya yakın olmak bana bir kolaylık sağladı fakat sadece o dünyaya yakın olmak yeterli değil. Filmin teknik sınırlarını da biliyor olmak lazım. Bir tarafıyla hayal gücü ama diğer taraftan hayal gücünün film olarak perdede ya da izlenen o ekranda karşılığını bulabilmesi çok önemli. Uzun yıllar çalışmış olmanın verdiği deneyimleri de kullanarak elimden geldiğince hikâyeye uygun bir atmosfer oluşturmaya çalıştım filmde.

Gizem Sever: Sinemanın bir illüzyon olduğunu düşündüğünüzü biliyorum. Bu illüzyonun bir şifa etkisi var mı? Film izlemek bir katarsis etkisi yaratıyor ama film yapmak da bunu sağlıyor mu sizce?

Ahmet Toklu: Sinemanın illüzyon olduğuna inanıyorum, gitgide etkisini kaybeden bir illüzyon. Bu, teknolojinin sınırlarının gelişmesiyle çok alakalı. Çünkü artık kendinizi bildiğiniz andan itibaren insan olarak bu illüzyonun içine doğuyorsunuz ve onunla olan gerçeklik ve anlam bağınızı kopartıyorsunuz. Şöyle bir örnek verebilirim: Sinemanın ilk yıllarında trenin gara girişi görüntülerini izleyen insanlar salondan kaçıyorlar. Illüzyon budur! Gündelik hayatın içerisinde bir sürü problemle karşılaşıyoruz ve bu problemleri nasıl çözeceğimize, nasıl yönlendireceğimize her zaman biz karar vermiyoruz. Yani düşünün, bir yolda yürüyorsunuz, arkanızda sizi takip eden birisi var ve ona nasıl bir tepki vereceğinizi ve o tepkinin sonucunda nasıl bir şey ortaya çıkacağını öngöremiyorsunuz. Bu belirsizlik bir kaosa dönüşebileceği için tepkisizliği seçebiliyorsunuz. Ama bir hikâye yazarken ya da bir film yaparken oradaki bütün sınırları, bütün koşulları sen belirlediğin için istediğin karaktere istediğin refleksi verdirebiliyorsunuz ve olay örgüsünü istediğin gibi değiştirebiliyorsunuz. Bu da kendi içerisinde ayrı bir illüzyon. Yapan kişi için de izleyen kişi için de... Bunun iyileştirici etkisi nerede diye düşünecek olursak, insan artık günlük hayatta çok fazla uyarıcı psikolojik unsurla iç içe ve bunların birçoğu aslında modern insanın problemi. Çoğu filmde bu gerçeklik algısının kırılması sağlanıyor ve illüzyonla insanlara başka bir kapı aralanabiliyor ve bu kapı insanın hayata başka bir şekilde bakmasını, bakış açısını değiştirmesini sağlayabiliyor.

Gizem Sever: Pota'yı günümüzde hayatta olmayan bir yönetmene izletme şansınız olsaydı bu kim olurdu?

Ahmet Toklu: Ahmet Uluçay! Pota'yı Ahmet Uluçay'a ithaf ettim. Çünkü filmin evreni, felsefesi "Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" filmi ile benzeşiyor. O filmde köyünde sinema olmayan iki arkadaşın sinema yolculuğunu izliyoruz. Pota'da ise basket potası yapmayı amaç edinen çocuklar var. Başkarakterin isminin Ahmet olmasının sebebi de Ahmet Uluçay'dır. Mücadele etmenin, paylaşımın, birlikteliğin; o yolun güzel olduğunu anlatmak istedim. Bu sebeple Ahmet Uluçay'ın Pota'yı izlemesini çok isterdim.

Gizem Sever: Pota'nın yurt dışında birçok festivalde yarıştığını biliyorum. Özellikle İspanya'da büyük başarılar elde ettiniz. İlham verici gerçekten! Bize festival süreçlerinden, bu süreçlerde dikkat edilmesi gerekenlerden bahsetmeniz mümkün mü?

Ahmet Toklu: Festival ve vizyon birbirinden farklı iki alan. Eğer festivallerde yurt dışında insanlara temas eden bir film yapmak istiyorsanız, bunu senaryo ve çekim aşamasında tasarlamamız gerekir. Film bitirdikten sonra festivalleri planlamak, o denklemde başarılı olabilecek bir plan değil. Çünkü burada pragmatik sorular sormak lazım. Festival yapan bir ekip olduğunuzu düşünün, yurt dışından bir film gelmiş ve yarışmaya alacak, seyirciye göstereceksiniz. "Neden gösterelim?" Bu sorunun altını dolduruyor olması lazım. Pota'nın dünya prömiyerini İtalya'da dünyanın en prestijli çocuk filmleri festivallerinden biri olan Giffoni'de yaptık. Pedro Almodovar'ın doğduğu şehirde Pedro Almodovar Vakfı tarafından düzenlenen Calzada de Calatrava Uluslararası Film Festivali'nde En İyi Yönetmen, En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu ve En İyi Film Seyirci ödüllerini aldık. Yine İspanya'da Cerdanya Film Festivali'nde "Sosyal Temalı En İyi Film" ödülünü kazandık. Şu an Estonya'da büyük bir festival var: Tallin Kara Geceler Film Festivali. Oraya seçildik ve Kasım'da orada yarışacağız. Ekvator'da, Şili'de, Kolombiya'da farklı festivallerde şu an yarışıyor. Dolayısıyla şunu söylemek istiyorum: Festivaller tarafından bu kadar ilgi görmesinin en büyük sebeplerinden biri, bunu daha en başında düşünürken evrensel bir hikâye olmasını istemektir. Gecekondu mahallesindeki çocuklar ile sitede yaşayan çocuklar arasındaki kontrastı sorgulamaya çalıştım. Bir tarafta kola tenekesiyle top oynayan çocuklar var. Diğer tarafta basket sahaları var. Bu adaletsizliğin onlar açısından nelere karşılık geleceğini sorgulamaya çalıştım. Dünyanın her yerinde birbirine çok yakın bu kontrast. Banliyöleri bilirsiniz. Dolayısıyla evrensel bir meseleyi anlatmaya başladığınızda insanlar onu dünyanın neresinde olursa olsun kendine yakın görüyorlar ve bunu seyretmek istiyorlar. Farklı coğrafyalarda farklı dilleri konuşsalar da aynı duyguları paylaşıyorlar ve bağ kuruyorlar.

Gizem Sever: Pota bir pandemi filmi. Bu süreçte film yapmak sizi nasıl etkiledi?

Ahmet Toklu: Başlangıçta dört haftalık bir çekim planımız vardı. Martın ikinci haftasında, setin ikinci haftasında ara vermek zorunda kaldık. Yasaklar esnediğinde çocuklar için hâlâ devam ediyordu. Dünyada olabilecek en talihsiz olaylardan sanırım. Dışarıya çıkmanın imkânı yok ve film çekmeye çalışıyorsunuz! Oyuncularımızın büyük çoğunluğu çocuklar. Çok hızlı büyüyorlar ve devamlılığı, sağlama kaygılarımız vardı. Sonrasında da pandemi süreci bizi etkiledi, filmi bitirdik fakat online festivaller dışında bir alan bulamadık. Film seyirciyle buluşuyor ama fiziki olarak seyirciyle buluşarak reaksiyon alamadık.

Gizem Sever: Sinema okuyan öğrenciler için yol gösterici tavsiyeler verebilir misiniz?

Ahmet Toklu: Ben de Radyo, Sinema ve Televizyon mezunuyum ve bu bölümü okuduğum için çok mutluyum. Handikapları tabii ki var: Diplomalı bir iş değil, başka mesleklere de açık ve çok fazla mezun var... Önemli olan kendini geliştirmek ve ilerlemek istediğin yola odaklanmak. Sürekli üretimde olmak, denemeye, öğrenmeye ara vermemek. Başarısız olsan da yeni şeyler üretmekten korkmamalısın.

Kaynaklara erişmek için [tıklayınız](#).

ERASMUS+ GÜNCESESİ

RÜYA GİBİ GEÇEN ALTI AY: PORTEKİZ'DEKİ ERASMUS SERÜVENİM

Ayça ÖZLEN

Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü 2020 Yılı Mezun

Merhabalar,

Ben Ayça Özlen. İstanbul Gelişim Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü 2020 yılı mezunuyum. 2019 yılında üniversitemizin Öğrenci Değişim Programı kapsamında Portekiz'in Guarda şehrindeki Guarda Politeknik Enstitüsü'nde Erasmus yapma fırsatı elde ettim. Yaklaşık altı ay süren Erasmus deneyimimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Erasmus yaptığım üniversite, mesleki alanlara ilişkin öğrencilerine teknik yeterlilik kazandırmayı amaçlayan bir üniversiteydi. Gitmeden önce ders eşleştirme zamanlarında dersleri epey araştırdım ve biraz teknik biraz da teorik dersler aldım. Aynı üniversiteye gideceğim arkadaşım sevgili Arif Çınar ile tüm süreçleri birlikte hallettik. Yakın bir arkadaşla Erasmus yapma düşüncesi sizi biraz daha rahatlatıyor; birbirinize destek oluyor, böylece daha pozitif ve rahat olabiliyorsunuz.

Her ne kadar başında biraz stresli olsam da Erasmus sürecinde geçirdiğim altı ay benim için çok önemli ve oldukça anlamlıydı. Ayrıca Guarda şehrinde olmam da benim için çok büyük bir avantajdı. Çünkü Guarda küçük bir şehirdi ve şehir küçük olunca çevreyle daha yakın ilişkiler kurabiliyor ve tanıdığımız insanlarla aile gibi olabiliyorsunuz. Böylelikle benim de farklı ülkelere gelen insanlarla sıcak bir ailem oldu.

Eğitim süresince yaptığım projeler ile teknik bilgiler ve uygulamaların yanı sıra sosyal bir çevre de kazanmış oldum. Farklı coğrafyalardan, kültürlerden, dinlerden, dillerden ve ırklardan yeni insanlarla tanıştığım için çok mutluyum. Şimdi geriye dönüp baktığımda her gün bu anları düşünüyorum ve bu deneyimi yaşadığım için kendimi çok şanslı hissediyorum. Erasmus bana hayatta ilgili pek çok şey öğretti. Kişisel ve akademik anlamda gelişim sağladığım için Erasmus fırsatı benim için unutulmazdı. Uzun lafın kısıası, ne olursa olsun, bu deneyimi asla reddetmeyin. Çabalayın ve siz de sürece dahil olun; çünkü Erasmus size birçok şey katıp çok büyük bir deneyim kazandırıyor.

Tercih Tanıtım Günleri'nde Bir Öğrencinin Gözünden Aday Öğrencilerin Talepleri

Berra EKEN

Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü 4. Sınıf Öğrencisi

Merhaba,

Ben Berra Eken. İstanbul Gelişim Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü 4. sınıf öğrencisiyim. Bölümümde kuramsal ve uygulamalı dersleri birlikte görüyoruz. Uygulamalı dersler bana daha ilgi çekici geliyor. Çünkü bu derslerde kendi yeteneklerimizi keşfedip eksik yanlarımızı tamamlıyoruz.

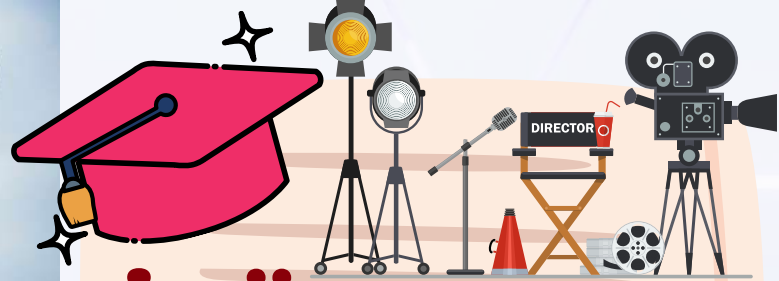
Bu yazıda, Tercih ve Tanıtım Günleri'nde bölümümüz hakkında bilgi sahibi olmak için gelen aday arkadaşlarımla ilgili (hem öğrencisi hem de gönüllü tanıtım çalışanı olarak) yaşadığım deneyimleri paylaşmak istiyorum.

Tercih ve Tanıtım Günleri'nde çalışan bir öğrenci olarak gözlemlerim şunlar: Aday öğrenciler genellikle bölüm hakkında bilgi sahibi olmayı daha çok istiyorlar. Bunlar; akademik kadro, ders programının içeriği, derslerin nasıl işlendiği gibi konular. Bunların haricinde ise ulaşım merak edilen bir husus. Bir diğer merak konusu ise şehir dışından okulumuza gelecek olan öğrencilerin önceliği olan kalacak yer meselesi. Yurt ve ev arayışı için genellikle aday öğrenciler ve aileler orada çalışan öğrencilere sorular sormayı tercih ediyorlar ve biz de elimizden geldiği kadar onlara bilgi vermeye ve yardımcı olmaya çalışıyoruz.

Çalışma ortamımız çok samimi bir ortamdı. Orada birbirini daha önce hiç görmemiş öğrencilerle ve birçok akademisyenle tanıştık. Onlar ile tanışmamız bize diğer bölümler hakkında bilgi verdi ve o bölümlerde nasıl akademik başarıya ulaşabileceğini öğretti. Biz de bu bilgiler ışığında aday öğrencilerimize bu konulardan bahsedip onları önce tercih danışmanlarına, daha sonra ise bölüm akademisyenlerine yönlendirdik. Gelen aday öğrenciler çoğunlukla derslerin nerede işlendiğini sordular ve biz de onları uygulamalı derslerin işlendiği laboratuvar ve stüdyolara yönlendirdik. Eğer bölüm hakkında o esnada birimizin net bilgisi yoksa, aday öğrenci ve ailesi en doğru bilgiyi alabilsin diye onları bölüm hakkında daha iyi bilgi sahibi olan başka bir çalışan öğrenciye yönlendirdik.

Tanıtımlarda yardımcı olduğum aday arkadaşlarımdan birini yeni dönemde görme arzusuyla... Şimdiden herkese güzel bir eğitim yılı diliyorum.

İGÜ-MEZUN

Ayça ÖZLEN
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü
2020 Mezunu

Üniversiteden Sete: Sinemasal Yolculuğum

Merhaba Sevgili Arkadaşlar,

Ben Ayça Özlen. İstanbul Gelişim Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü 2020 yılı mezunuyum. Dört yıl heyecanla, azimli çalışmalarımı, başarıyla ve bol uygulamalı projelerle eğitim hayatımı sonlandırdıktan kısa bir süre sonra freelance olarak bir belgesel projesinde çalışmaya başladım. Hâlen devam etmekte olduğum belgeselde Yönetmen Yardımcısı olarak çalışıyorum.

İstanbul Gelişim Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü hocalarım Sayın Remziye Köse Özelci ve Sayın Sinem Tuna iş birliğiyle düzenlenen ve alanında uzman kişilerin katılımıyla gerçekleşen film gösterimleri ve seminerler vasıtasıyla sevgili yönetmenim Cansel Karacan ile 2019 yılında tanışma fırsatı elde ettim. Cansel hocamla birçok noktada bir araya gelerek üniversite projesi olarak hazırladığım "Büyülü Fener" isimli dergide röportajlar gerçekleştirdik ve tez projesi için birlikte çalıştık.

Şu anda Yönetmen Yardımcısı olarak çalıştığım *Mor Cepken* isimli belgesel, yönetmenliğini ve yapımcılığını Cansel Karacan'ın üstlendiği; kadının özgürlük zirhi olarak nitelendirilen "mor cepken" ile Yörük kültürünü tanımak ve bu kültüre sahip çıkmak adına yola çıkmıştır. Belgeselin çekimleri hâlen devam etmektedir. Belgesel, mor cepken simgesinden yola çıkarak Yörük kadınına gösterilen saygı ve toplumun ona tanıdığı doğal hakları odağına almaktadır. Yörüklerde kadın haklarının korunmasında önemli bir araç olan mor cepkeni giyen kadının köy meydanına, herkesin görebileceği bir yere çıkması "Eşimden şiddet görüyorum ve boşanmak istiyorum." anlamına gelmektedir. Mor cepkeni giyen kadına köylüler tarafından yardım edilir, kocası ise dışlanırdı. Konu ve belgeselle ilgili daha fazla bilgi almak isterseniz Instagram üzerinden @morcepkenbelgeselfilm sayfasını takip edebilirsiniz.

Uzun lafın kısası, üniversite tarafından düzenlenen tüm seminer ve film gösterimlerine katılmanızı tavsiye ederim. Bunlar sayesinde alanınızı yakından tanıma fırsatı elde edebilir, alanda uzman yönetmen ve yapımcılarla tanışabilir ve kim bilir, belki de benim gibi onlarla çalışma fırsatı elde edebilirsiniz.

Sevgilerimle...

Sokak Lezzetleri Serisi

BİR SÜTLÜ TATLI: TAVUKGÖĞSÜ

Arş. Gör. Dilek EROL
Yeni Medya ve İletişim Bölümü

Tavukgöğsü tatlısını ilginç kılan özelliği ilk olarak tavuğun bu tatlının ana malzemelerinden biri olmasıdır. Tavukgöğsü; muhallebi, sütlaç, kazandibi gibi Türk mutfağına özgü sütlü tatlılardan biridir. Romalılardan Bizans'a, Bizans'tan da Türk mutfağına intikal eden bu tatlı; tavuğun göğüs eti, süt, şeker ve pirinç unu kullanılarak yapılmaktadır. Eskiden bu tatlıda pirinç unu ya da nişasta yerine badem, şeker yerine ise bal kullanılmıştır. Kazandibi ise tavukgöğsünün dış kısmının hafifçe yakılması ile elde edilen tatlıya verilen isimdir.

Yüzyıllar boyunca Avrupa'da "blancmange" adıyla yapılan tavukgöğsü tatlısını ünlü Romalı gurme Marcus Gavius Apicius, *De re conquinaria libri decem* adlı eserinde "Yeni kesilmiş bir tavuğun göğüs etleri didiklenir ve kaynamakta olan süte katılarak pişirilir. Tokmakla dövülerek iyice ezilen tavukgöğsüne tat vermesi için bal, koyulaşması için de çekilmiş badem eklenir." diyerek tarif eder. Mahmud Nedim de 1900 yılında kaleme aldığı *Aşçıbaşı* adlı eserinde tavukgöğsünü şöyle anlatmıştır: "Sütlü muhallebinin şekeri atılıp bulamacı döküldükten sonra 5-10 saat suda kalmış ve suyu defa defa tazelenmiş pişmiş tuzsuz tavuğun göğsü tiftik tiftik elyafı boyunca didiklenip bir daha sudan geçirildikten sonra tencereye serpilerek karıştırılır. Tamamıyla muhallebi gibi piştikten sonra tencereyi aşağıya indirip temizce bir ağaç tokmak ile tencere içine konulan tavukgöğsü muhallebi ile imtizâc edip kayboluncaya kadar keşkek, herise döver gibi dövülür. Sonra tabaklara boşaltılıp üzerine tarçın kalıpları basılır, çiçek ve gül suyu serpilir." Ortaçağ'dan sonra Avrupa'da unutulmuş bu tatlı, Türk mutfağıının sevilen tatlıları arasında kendine yer edinmiştir. Hafif olması sayesinde Ramazan ayı başta olmak üzere dört mevsim tüketilebilmektedir.

Kumkapı'da "Boris'in Yeri", Beyoğlu'nda "Savoy Pastanesi", Sarıyer'de "Tarihi Sarıyer Muhallebicisi", Kadıköy'de "Baylan Pastanesi", Şişli'de "Göreme Muhallebicisi" ile Beyoğlu, Üsküdar ve Sirkeci gibi semtlerde şubeleri bulunan "Hafız Mustafa 1864" İstanbul'da en iyi tavukgöğsü yenebilecek mekânlar arasında gösterilmektedir.

YAYINLARIMIZ

Dr. Öğr. Üyesi Festus Victor BEKUN'un

- "Is clean energy prosperity and technological innovation rapidly mitigating sustainable energy-development deficit in selected sub-Saharan Africa? A myth or reality" başlıklı makalesi **Energy Policy**'de yayınlandı.
- "Implications of Social Isolation in Combating COVID-19 Outbreak in Kingdom of Saudi Arabia: Its Consequences on the Carbon Emissions Reduction" başlıklı makalesi, **Sustainability**'de yayınlandı.
- "Accounting for the combined impacts of natural resources rent, income level, and energy consumption on environmental quality of G7 economies: a panel quantile regression approach" başlıklı makalesi, **Environmental Science and Pollution Research**'te yayınlandı.
- "Unlocking the investment impact of biomass energy utilization on environmental degradation for an isolated island" başlıklı makalesi, **International Journal of Energy Sector Management**'te yayınlandı.
- "How does energy investment affect the energy utilization-growth-tourism nexus? Evidence from E7 Countries" başlıklı makalesi, **Energy & Environment**'te yayınlandı.
- "Beyond the environmental Kuznets Curve in E7 economies: Accounting for the combined impacts of institutional quality and renewables" başlıklı makalesi, **Journal of Cleaner Production**'da yayınlandı.
- "To what extent are pollutant emission intensified by international tourist arrivals? Starling evidence from G7 Countries" başlıklı makalesi, **Environment Development and Sustainability**'de yayınlandı.
- "Exploring the role of conventional energy consumption on environmental quality in Brazil: Evidence from cointegration and conditional causality" başlıklı makalesi, **Gondwana Research**'te yayınlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Festus Victor BEKUN ve Dr. Öğr. Üyesi Gizem UZUNER'in "Renewable energy consumption a panacea for Sustainable economic growth: panel causality analysis for African blocs" başlıklı makaleleri, **Journal of Green Energy**'de yayınlandı.

Arş. Gör. Aydan ÜNLÜKAYA, Dr. Öğr. Üyesi Sezgin SAVAŞ ve Dr. Öğr. Üyesi İpek SUCU'nun "YouTube Çocuk Kanallarında Bulunan Video İçeriklerindeki Temaların Ortaya Koyulmasına Yönelik Bir Çalışma" başlıklı makaleleri **Journal of Business in The Digital Age**'de yayınlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Andrew Adewale ALOLA'nın

- "Mirroring risk to investment within the EKC hypothesis in the United States" başlıklı makalesi, **Journal of Environmental Management**'te yayınlandı.
- "Tourism-Related Loans as a Driver of a Small Island Economy: A Case of Northern Cyprus" başlıklı makalesi, **Sustainability**'de yayınlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Necip CAPRAZ'ın "Brain structural correlates of upward social mobility in ethnic minority individuals" başlıklı makalesi, **Social Psychiatry And Psychiatric Epidemiology**'de yayınlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Olcay ÖLÇEN ve Arş. Gör. Büşra ÖNLER'in "Soil and Water Pollution Awareness and Fare Purchasing Behaviour of Passengers in Air Carriers" başlıklı makalesi **Journal of Aviation Research**'de yayınlandı.

Arş. Gör. Çağlar KARAKURT'un "Girişimcilik Potansiyelinin Ortaya Çıkarılmasında Şehir Kümelenmelerinin Rolü: Çin Şehir Kümelenmeleri Örneği ve Türkiye için Öneriler" başlıklı makalesi **Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi**'nde yayınlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Başak ARAY'ın "The Baconian background of Hogben's scientific humanism" başlıklı makalesi **Epistemology & Philosophy of Science**'da yayınlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Didem TETİK KÜÇÜKELÇİ'nin "Development of a Covid-19 Anxiety Scale "Investigation of Validity and Reliability"" başlıklı makalesi **OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi**'nde yayınlandı.

Arş. Gör. Erdem TÜRKAVCI ve Arş. Gör. Elif ŞAHİN'in "Aile Arasında (2017) Filmindeki Toplumsal Cinsiyet Rollerinin Temsili" başlıklı makalesi **Stratejik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi**'nde yayınlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Cengiz ÖZGÜN'ün "Koronavirüs Salgınının Belediye Hizmetlerine Etkisi: Trabzon Örneği" başlıklı makalesi **Karadeniz Araştırmaları**'nda yayınlandı.

ARAMIZA KATILANLAR

Dr. Öğr. Üyesi İlknur KARANFİL fakültemiz Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünde göreve başlamıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Raheb Mohammadi GHANBARLOU fakültemiz Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümünde göreve başlamıştır.

ARAMIZDAN AYRILANLAR

Dr. Öğr. Üyesi Abdullah TÜRK fakültemizden ayrılmıştır.

Arş. Gör. Sezer RAMAZAN fakültemizden ayrılmıştır.

Arş. Gör. Naci İbrahim KELEŞ fakültemizden ayrılmıştır.

KÜNYE

İKTİSADİ İDARİ VE SOSYAL BİLİMLER FAKÜLTESİ

Prof. Dr. Kürşat YALÇINER
İİSBF Dekanı

Dr. Öğr. Üyesi Yeşim KOÇYİĞİT
Dr. Öğr. Üyesi Yahya Can DURA
İİSBF Dekan Yardımcısı

Koordinatör
Arş. Gör. Ahmet Can ŞENLİK

İçerik Editörü
Doç. Dr. Remziye KÖSE ÖZELÇİ
Arş. Gör. Erdem TÜRKAVCI

Çeviri Koordinatörü
Dr. Öğr. Üyesi Tuğba AKMAN KAPLAN
Dr. Öğr. Üyesi Tuğba BAŞ
Arş. Gör. Dilek EROL
Arş. Gör. Remzi SOYTÜRK

Grafik Tasarım
Arş. Gör. Ahmet Can ŞENLİK
Arş. Gör. Onur KAYA

Redaksiyon
Arş. Gör. Kemal ÇINKO

SosyoCom